

1 Mayıs 31 yıl Sonra Taksim'de kutlandı

1 Mayıs İşçi Bayramı 31 yıl sonra yeniden Taksim Meydanı'nda kutlandı. Mitinge katılım sayısı İstanbul Valiliğince sınır getirilerek Makul Sayıya izin veriyoruz denildi. Makul sayının içerisinde yer alarak Taksim'e çıkmak isteyen binlerce kişi polisin şiddetine maruz kaldı. Taksim'e çıkan bütün yollar ve ara sokaklar kapatıldı. Divriği'de 1 Mayıs Kutlamalarına ise yaklaşık 500 kişi katıldı. Mitinge DİSK-GENEL-İŞ BTS, CHP, ÖDP ve İP katıldı. Dev .say,6'da

Ankara'da Buluştuk

Divriği Gazetesi 3'üncü yılını İstanbul'dan sonra Ankara'da düzenlediği bir dayanışma yemeğiyle kutladı. Sıhıy'de bulunan Vedat Dalokay Kokteyl Salonunda düzenlenen yemeğe yüzlerce kişi katıldı. 24 Nisan'da yapılan gecenin Sunuculuğunu ise Cafer Çelik ve Arzu Kaygusuz birlikte yaptı. Dev .say,10'da

Keyveni'ye gurur veren başarı;
TS EN 14001
Çevre Yönetim Sistemi
Belgesi

İADE
ADRESİ

İstanbul AVPİM PP.303

Divriği

● DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE ● 1 MAYIS 2009 ● YIL: 3 SAYI: 33 ● www.divrigi.com.tr

Tahribat meclise geldi

Türkiye'de bir ilk gerçekleşiyor. Divriği Gazetesi'nin geçtiğimiz yıl yazdığı Şahinşah (Kale) Camisi'nin yanlış restorasyonu araştırılıyor. Tahribat TBMM kürsüsünden soru önergesi olarak okundu. Vakıflardan sorumlu

Devlek Bakanı Bülent Arıncı'nın yanıtlaması istemiyle verilen önergeye Divriği Gazetesi kaynak olarak gösterildi. Önergeyi ÖDP İstanbul Milletvekili Ufuk Uras Meclis kürsüsünden canlı olarak okudu.

Yolun neresindeyiz

YAHYA KEMAL BAYAR

Bicmesini bilmeyenin orağı kördür. (Cerkas Atasözü)

1 970'li yıllarda. Kara yoluyla ulaşım ve taşımacılık bugünkü kadar yaygın değildi. O günlerde ulaşımın ağırlığı demiryollarının omuzundaydı. O zaman Çamışh çok kalabalıktı. Evlerde gelinler, çocuklar, genç kızlar ve torunlar vardı. Kurulan yer soforalarında oturacak yer bulunmazdı. Yoksulduk, imkanlarımız kısıtlıydı. Ortaya konulan tek çeşit bulgur pilavı hemen biterdi. Hiç unutmam, annem **Bulgur Pilavını ekmekle yiyin** derdi. Bulgur pilavını ekmekle yemek zordu. Yavan olan bulgur pilavı zaten boğazımızdan zor geçerken bunun yanına ağzımıza bir de ekmek alınca, zor yutuyorduk bulgur pilavını. Buna rağmen yine de tek çeşit bulgur pilavının olduğu sofradan karnımız tok olarak neşe içinde kalkardık. Çamışh dediğimiz bölgede ırılı uraklı 15 köy var. Bizim için dünyanın büyüklüğü bizim köyden üç beş köy uzağa kadardı, gerisini zaten biz bilmiyorduk. Gurbetten gelen büyüklerimiz İstanbul'u anlatırlardı bize. Biz anlatılanları masal dinler gibi dinlerdik. Hemen hemen her gün köyümüzün uzağından ve içinden diğer köylere onlarca giden gelenler olurdu. Yusufi'han, Yağbasan'dan, Karabel'den, Zeyve'den, Kırkgöz'den, Fero'dan, Ahmetören'den, Sarpan'dan, Kimillar'dan, Karyagan'dan ve daha başka köylerden Güneş İstasyonu'na giderlerdi köylüler. Güneş İstasyonundan da trene binerek ya İstanbul'a veya Divriği'ye giderlerdi. Güneş İstasyonu bugünkü Divriği kadar kalabalıktı. Bakkallar, manavlar, fırınlar, oteller, kahvehaneler ve değirmenler vardı. İstanbul'dan gelen gurbetçiler Güneş İstasyonu'nda iner, gurbetçilerin yüklerini köylerine katır kırıclarını götürürlerdi. İki metre, üç metre karda yüklü katırlar bata çıka giderdi yollarına. Kırmızı elmalar, kınalı şekerler hatırı sayılan evlere hediye gönderilirdi. O elmalara el bile sürülmeden ikinci elden üçüncü ellere yine hediye giderdi. Bir de mendil, havlu, basma fişanlık kumaş ve başörtüsü hediye edilirdi sevilen dostlara. O kiş evlerin boyu kadar kar yağmıştı. Bütün yollar kar'dan kapanmıştı. Serçeler bir lokma yem için evlerin içine kadar girerken, bizim köyün karşısından görülen Kürt Yolu bile kar'dan tamamen kapanmıştı. Kürt Yolu kapalı olduğu zamanlarda yolcular güvenli yolculuk için köylerin içlerine uğrayarak giderlerdi yollarına. İşte o günlerde bizim kapıda kalabalık bir yolcu grubu dedeme **amca, Güneş İstasyonuna nasıl gideriz** dedi. Dedem de, **işte şu yoldan gidin** dedi. Yolcu, **amca kardan yol gözükmiyorki, yol neresi** dedi. Dedem de **yolu sen açacaksın, senin açtığın yoldan diğer yolcular da güvenle gidecekler yollarına. Şimdi hiç bekleme bu yolu senden başka kimse açmayacak, haydi kolay gelsin** dedi. Rahmetli Erdal İnönü partili arkadaşlarıyla lokantaya gitmiş, garson buyurun efendim ne versiniz demiş. İnönü de siz zahmet etmeyin biz birbirimizi yieceğiz demiş. Sol yıllarca birbirini yedi. Meydan gericilere, din bezirganlarına ve yağmacı çıkarıcılara kaldı. Biz Divriği Gazetesi'ni çıkarırken birbirimizi yemek için değil, demokratik, aydınlıkçı, dayanışmacı bir yol açmak için çıktık. Her yolun AKP'ye çıktığı bu günlerde, dedemin **yolu siz açacağsınız** sözü çok anlamlı geliyor bana. **Daha temiz bir toplum, daha dayanışmacı daha özgürlükçü bir düzen için gelin birlikte açalım bu yolu.**

DOSTLUK TURNUVASI SÜRÜYOR

Ankara Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği 5. Köylerarası Dostluk Turnuvası devam ediyor. 12 Nisanda başlayan turnuvaya 17 köy derneği

katılıyor. Turnuva'nın açılışını Divriği Kültür Vakfı Başkanı Arif Ali Atay ve aNKARA DKD Başkanı Muharrem Hübek birlikte yaptılar.

Devamı Sayı.11'de

2-4'DE 7 Dernek Kongreleri 4'DE 7 DKD HABERLER 8'EA 7 Güldalı Sergi 9'DA 7 Cennetin Kapıları 10'DA 7 Divriği Belediyesi 12'DE 7 Çobandurağı Köyü

Haydar YALÇIN	Mustafa TARAKÇI	Sadık ÇELİK
Müslüm DOĞAN	Muharrem YAĞBASAN	Hıdır ÇAM
Beyzade ÖZKAHRAMAN	İsmail ÇINAR	İsmail ASİL
Nilüfer MURATOĞLU	Esat KORKMAZ	Ataner YILDIRIM

Yazarlar...

elif
baharat
doğal ve kaliteli

Elif Baharat Bakliyat Gıda ve İht. Mad. İmalat Paz. Dağ İth ve İhr. Ltd. Şti.
Gimat Toptancılar sitesi 15.Blok No: 418
Tel: 0312.397 58 78 Fax: 0312.397 30 59
Macunköy/ANKARA

www.elifbaharat.com.tr

MUSTAFA TARAKÇI

Yusuf Tarakçı

Yusuf tarakçı benim babamdır. Bundan 13 yıl önce 3 Mayıs'ta kaybettik. Bu yazımda siz değerli okurlarımın affına sığınarak çok az da olsa Babamdan bahsetmek,O'nu size tanıtmak istiyorum.İlki Amcam, Büyükbabam gibi Babam da Divriği'de esnaftı.Birkaç yerde dükkânı oldu.En son dükkânı Hal Karşısında,halen mevcut olan Tahta Cami bitişiğindeki tek katlı dükkandı.Daha önce kiracıydı. Satılığa çıkarılınca çoğu parasını borçlanarak almıştı. Çok çalışarak borcunu ödediğini çocukluğumdan biliyorum. Babam, kalaycılık, bakırcılık, soba işleri ve tamircilik yapıyordu.Çok sayıda çırağı, kalfası oldu.Onlar da usta olunca kimileri yeni dükkân açtı, kimileri de başka iş yapar oldu. Çok iyi bir kalaycı olduğu, çok düzgün bakır dövdüğü söylenemezdi. Ama çok iyi bir esnaftı. Hiçbir tamir işine "yapamam" demiyordu.

Divriği'de, maden cevherinin damperli kamyonlarla çekildiği dönemde, patlayan radyatörlerini çoğunlukla O tamir eder,soforleri Sivas'a ,Kayseri'ye gitmekten kurtarırdı.Büyük radyatör peteklerinin kimi zaman ulaşılması güç, orta yerlerindeki borularında çatlak olması halinde,dükkândaki boy boy lehim havvalarını eğip büküp oraya ulaşıp,özenle zımparaladığı çatlağı sık sık nışadıra sürdüğü ince uçlu havvalarla lehimlediğini bugün ki gibi hatırlıyorum. O yıllarda Divriği ve Köylerinde tarla fareleri çoktu. Yoncalıklar ve nohut tarlaları köstebek yuvalarına dönerdi. Babam kendi imal ettiği bir aletle o konuda çok büyük hizmetler verdi."Tarla faresi tuzacı" diyebileceğimiz bu aygıt, yaklaşık kırk santim uzunluğunda ,on santim çapında bir boru görünümündeydi.Bir tarafı yaya bağlı kapalı,diğer ağzı mandalla açık tutulmuş bir düzeneden oluşuyordu.Tuzağın içine farenin sevdiği yiyecekler konur,daha önceden fareler tarafından açılmış oyuklara yerleştirilirdi.Fare içinden geçenler,mandallar, yaylar harekete geçer, fare kapanın içinde kalırdı. Başka fare avlamaya yöntemleri vardı ama Babamın bulduğu bu yöntemin avlamada daha garantili olduğu ifade ediliyordu.

Bakır dövmenin zevkli tarafları vardı ama, kalaycılık meşakkatli bir işti: kalaylanacak kapların kiri pası atıldıktan sonra, körükle ateşi korlaştırılan kömürlü ocak karşısında alın terlememesi mümkün değildi.Hem de ne terleme! Parmakla sıyrılmak yetmez, boğaz bölgesinin teri havluyla alınır.Babamın kazancının çoğu alın teriyleydi. Yatılı okula gittiğim yıllar, cebime konulan yol hacılığının, posta ile gönderilen cep harçlığının zor kazanılan bu paralar olduğunu bilir, çarçur edemezdim.

Babam çok da ahlaklı bir insandı. Nur içinde yatsın, bitişik komşumuz Recep Sayar amca ile Babam arasında geçen bir diyalogu bugün bile hatırlıyorum:70'li yıllarda Almanya'ya çalışmaya gidenlerin izinli olarak gelişleri renkli olurdu. Bir hemşerimiz, zannediyorum bir alman bayanı yanında eşi veya arkadaşı olarak Divriği'ye getirmişti.Çarşıda dolaşırken hemen herkes Onlara bakıyordu.Babam dükkanda ben de kahveden henüz çay söylemekten gelmişim ki,Recep Amca telaşla içeri girdi.Şakacı bir dille:"Yusuf, çalış çalış öleceksin, kafanı kaldır da mala bak mala!" gibi sözlerle Alman bayanı işaret ederek söylenip duruyordu. Rahmetli Babam:"Recep Usta, Allah sahibine başıslasın bize ne! Gevezelik etmede git işine gücüne bak" gibi cevap vermişti. Babam, dükkân işlerinin yanı sıra Pazar günleri de evde bahçe işleri ile uğraşır, ağaçları budar, yoncalığı sular,yıkılan duvarları,rahmetli Abim, selametlik kız kardeşlerim ve benim yardımlarımızla örerdi. Bahçemizin bir köşesinde kara kovanda arılar vardı.Babam, bu arılığın önünde saatlerce oturur , arıların kovana giriş çıkışlarını ibretle seyrederdi.Bir gün Rahmetli Annem, arıların oğul verdikleri haberini dükkana ulaştırdığında, Babamın elindeki işi bırakıp bir arabaya atlayarak, telaş içinde eve gittiğini çok iyi hatırlıyorum. İzin ve tatil dönüşünde İstasyon'da veya otobüs garajında Babamdan ayrılmak çok zor olurdu.Elini öptükten sonra bana sıkı sıkı sarılırdı. Yanaklarımdan öper,bağrına basar, beni uzun uzun koklardı. Amansız hastalığa yakalanıp Ankara'da bir ayı aşkın hastanede yatmayı müteakip çaresiz Divriği'ye döndüğünde dükkân komşuları O'na geçmiş olsun ziyaretinde bulunmuşlardı. Rahmetli Recep Sayar, Ozan oğlu Mehmet, Hacı Garip Amca'nın Oğlu Hacı Abi, Kalaycı Halil Abi ortaklaşa aldıkları bir çuval portakalla" geçmiş olsun" dileği için evimize gelmişlerdi .Babam birden şen şakrak olmuştu!"Komşular" demişti, "Bir haftaya kalmaz inşallah ben de dükkânı açarım." Olmadı, kismet olmadı! Babam, sesiz,sakin,çevresine saygılı,kötü gün dostu,kimseye zararı olmayan iyi bir insandı.

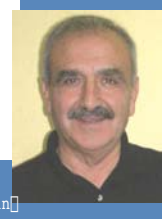
Cenazesi çok görkemli oldu. Hüseyin Gazi eteklerindeki mezarında ruhu şad, mekanı cennet olsun. Her yaz olduğu gibi bu yaz da Sana geleceğim Baba.Gözlerim yaşla dolu, Sana bol bol havadis ve hesap vereceğim.Seni çok özledim Baba, Annemi, Abimi de....

Ölmek üzere olan yaşlı bir baba, yatağının başına üç oğlunu çağırarak, onlara vasiyette bulunur: "Oğullarım, ben ölünce, birbirinize düşmemeniz için, size sahibi olduğum 17 deveyi paylaşmak istiyorum. Miras olarak develerin yarısını büyük oğluma, üçte birini ortancaya, dokuzda birini ise küçük oğluma bırakıyorum." Babalarının ölümünden sonra, mirası babalarının vasiyeti uyarınca paylaşmak üzere kardeşler bir araya gelirler. Fakat bir türlü işin içinden çıkamazlar. Mirası babalarının istediği gibi pay edemezler. Çünkü 17 ne 2' ye, ne 3' e, ne de 9'a bölünebilir. "Bu işin üstesinden ancak köyün tecrübe ehli,

ARA BULUCU

DERLEYEN

Dr .BEYZADE ZKAHRAMAN
Yaşam Hastanesi Yönetim Kurulu Başkanı

yaşlı bilgisi gelir!" diye düşünüp, ona gidip, danışırlar. Bilge kişi; "Benim bir devem var, onu da alıp, yeniden hesap yapın!" der. Bu cömertliğe çok şaşırın oğullar, 18 deveyi pay etmeye girişirler. Önce 2' ye bölerler, büyük oğul 9 develik payını alır. Sonra 3'e bölerler,

çıkan 6 deveyi de ortanca oğul alır. Daha sonra 9' a böldüklerinde 2 deveyi de küçük oğul alır.. Ama bütün develeri paylaştıktan sonra ortada fazladan bir deve kalır, yine Oğullar bu duruma da bir çözüm getirmesi için yaşlı bilgeye başvururlar. Bilge kişi güler ve: "iyi öyleyse!" der. "Sorunun çözümlendiğine göre, ben de devemi geri alayım." Bilge kişi, arabulucu olarak tekrar olaya girer, çözümünü sağladıktan sonra olaydan çıkar. Sorunu çözmede insanlara yardımcı olur, ama kendinden de bir şey eksilmez.

Arıkbaşı güven tazeledi: Başkanla yola devam

Arıkbaşı (Birestik) Köyü Derneği Kongresi yapıldı. Esenler Tabya'da bulunan dernek binasında yapılan kongrede 2011 yılına kadar Mustafa Özker yeniden dernek başkanlığına seçildi. Yönetim kurulu çoğunlukla değişti.

Arıkbaşı (Birestik) Köyü Derneği olağan kongresi 26 Mayıs Tarihinde dernek merkezinde yapıldı. Esenler Tabya Mahallesi'nde yapılan kongreye çok sayıda dernek üyesi katıldı. Kongrede divan başkanlığına üyelerin oy birliğiyle Mehmet Aydın seçildi. Divan kurulumuna ise Kudret Doğan ve Serkan Doğan seçildiler. Divan kurulunun oluşumundan sonra Arıkbaşı Derneği Başkanı Mustafa Özker söz aldı ve kongrenin açılış konuşmasını yaptı. Mustafa Özker konuşmasında Türkiye'nin

önemli bir kırılma noktasından geçtiğini, kurtuluş savaşından sonra laikliğin bu kadar tehlike halini aldığını, bunun sonucunda çağdaş düşünenlerin umutsuzlaştığını söyledi. Özker Sivil toplum örgütlerinin çağdaşlaşmada önemli vazgeçilmez bir unsur olduğunu söyleyerek, derneklere sahip çıkmanın önemine değindi. köy derneklerinin ilk kurulduğundaki görevlerinin o zaman için önemli bir ihtiyaçken bugün bu ihtiyaçların farklılaştığını, dernek çalışmalarının eskisine göre

biraz daha farklılaştığını söyledi. Bir noktadan sonra derneklere olan ilginin azalmasını anlatan Özker yeni açılımlarla ve yeni projelerle dernek üyelerinin yeniden derneğe ilgisini toplamam gerektiğini söyledi. Mustafa Özker iki dönemdir başkanlığına seçildi. Arıkbaşı Derneğinin yaptığı faaliyetleri özetledi. Arıkbaşı Derneği geçtiğimiz yıl kendi imkanları çerçevesinde Arıkbaşı Köyüne Yemekhane, Köy Odası, Kesimhane ve Cenaze Evi yaptırmıştı. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü

etkinlikleri, futbol turnuvaları, 2 Temmuz Sivas Madımak katliamının protesto edilmesi gibi birçok etkinliğe üyeleriyle katılan Arıkbaşı Derneği önümüzdeki iki yıllık süre için yeniden Mustafa Özker'i başkanlığa getirdi. Kongre'de yönetim kurulu listesi ise şöyle oluştu. Arıkbaşı Köyü Dernek Başkanı Mustafa Özker, yönetim kurulu üyeleri Ahmet Köseli, Mustafa Gerçek, Naci Doğan, Hıdır Kater, Hasan Özel, Yılmaz Doğan olarak seçildiler. Seçilen yönetim kurulu üyeleri 2011 yılına kadar görev yapacaklar.

ÖTV DEVLETTEN, LCD TV VESTEL'DEN

82 ekran LCD TV hediye baş döndüren çeyiz kampanyası, şimdi ÖTV indirimıyla devam ediyor.

A Enerji No-Frost Buzdolabı, Çamaşır Makinesi ve Bulaşık Makinesi'nden oluşan çeyiz seti yalnızca 2.995 TL. Üstüne, görülmemiş büyüklükte bir hediye: 82 Ekran LCD TV!

Beyaz Paket

Vestel'e gelin, güle oynaya evlenin.

Silver Paket

VESTEL

gürsoy

● Kazam Kara Bekir-Esenler Tel.:(212) 568 04 24 ● Davutdpaşa-Esenler Tel.:(212) 568 63 63
● Sondurak - Esenler Tel.:(212) 611 27 27 ● Bağcılar Tel.:(212) 634 69 77
(Merinos ve Ariston ürünleri bağcılar şubemizde..)

Anneler günün kutlu olsun
Çok özlediğim Annem

Bu 2'ci yılımız sensiz anneler gününü kutladığımız. Çok özlediğim yüzünü göremediğim,sesini duymadığım annem. Rüyamda gel yanıma dedin, geldim. Sen beni gördün, sesimi duydun. Ben seni yine göremedim anne. Öyle çok hasretim'ki sana her sene olduğu gibi bu yılda öpüyorum o güzel ellerinden canım annem. Ölesiye özledim, özlemimi yüreğime gizledim, gelir diye yollarını gözledim güzel annem.

**Kızın
Navruz Şahin**

Tahribatın Sorumluları araştırılıyor

Divriği Kale (Şahinşah) Camisi'nin mimari projesini yapan Yar.Doç. Mustafa Yeğin Kale Camisi'nin restorasyon projesini Kayseri koruma Kuruluna götürür. Kayseri Koruma Kurulu üyeleri Kale Camisi'nin restorasyon projesini yeterli bulmayarak geri iade eder. Yard.Doç. Mustafa Yeğin'in ikinci defa Kayseri Koruma kurulundan

dönen projesi Sivas Koruma kurulunun oluşmasından sonra onay görerek yürürlüğe girer. Eser restorasyon sırasında büyük tahribata uğrar. İç ve dış sıvalarının orjinalleri tamamen sökülerek atılır, eserin çatı örtüsü değiştirilir, iç sıvalarının üzerine beton su bazlı sıva yapılır, sentetik boyalarla boyanır.

geçmeyeceği kanati kesinleştikten sonra Sivas'ta bir Koruma Kurulu oluşturma fikri doğar. Sivas'ta oluşturulan Koruma Kurulu Kültür Bakanlığında kabul görür. Mustafa Yeğin Kayseri Koruma Kurulundan geçiremediği projeyi Sivas Koruma Kuruluna sunar. Sivas Koruma Kurulu aynı projeye onay verir ve Kale Camisinin Restorasyonu da böylece başlamış olur. Kale Camisi'nin restorasyonu 2007 yılının sonlarında başlar 2008 yılının Mayıs ayında bitirilir. Anadolu Selçuklu mimarisinin en eski ve en özgün eseri 8 ay gibi kısa bir sürede yapıp bitirilir. Divriği Kale (Şahinşah) Camisi'nin rastorasyonu sırasında eserin orijinal sıvaları ve çatı örtüsü tamamen değiştirilmiş, iç sıvaları sökülüp çimento ve alçıyla kapatıldı. Anadolu Selçuklu mimarisinin en eski yapısı olan Şahinşah Camisi'nin iç mekanının tamamı su bazlı sentetik boya ve alçıyla değiştirilerek 2009 yılı yapımı bir eser haline getirildi. Anadolu medeniyetlerinin en özgün mimari eserlerinin bulunduğu Divriği'de yanlış restorasyon sonucu tarihin karartıldığı gerçeği ortaya çıktı. 2000'li yıllarda hız kazanarak restorasyonu yapılan bütün eserlerde şu veya şu nedenlerden dolayı sıkıntılar yaşanıyor. Kale Camisi'nin yanı sıra Abdullah Paşa Konağı, Ayanaga Konağı, Araplık Türbesi, Aşağı Hamam gibi birçok eserin yanlış restore edildiği birçok mimar tarafından kabul ediliyor. Aşağı Hamam'ın yanlış restorasyona kurban edildiği ortaya çıktı

DOĞAN KUBAN

15.yy'da bile Osmanlı mimarisinin pek çok yapısı kiremit kaplıdır. Böyle bir yapıyı kurşunla kaplamak çıplak ayakla kıravat bağlamak türünden bir davranış olur. Divriği Şahinşah Camii çok ayrı bir eser. Bu tür eserlerin projelerini yapan mimarlarda resteratör mimar özelliği aranmalıdır. Oysa resteratör mimar olmayanlar ne yazık ki bu tür projeleri yapıyor ve bu projeleri satıyorlar. Ben bu projenin danışmanı değilim. Bu eser için doğrudan resterasyon önermedim. Ben bu eserle ilgili üç sayfalık yazı

yazmadım. Benim esas görüşüm o yazıda var. Bu eseri restore ederken yanlış malzemeler kullanmışlar, çimento kullanmışlar, sıva yapmışlar, üzerine beyaz boya sürmüşler ve çatıyı'da kurşun örtüyle kaplamışlar.

NECDET SAKAOĞLU

Divriği Kale Camii'nde, uzun bir terkedilmişlik sayesinde (!) korunabilmiş olan bu yalın atmosfere, şayet restorasyon amacıyla bir sağduyu eli uzanacak olursa yüzyıllara direnebilmiş her şey özellikle sıva tabakası dikkatle kurtarılmalıdır. Aksi durum, Anadolu'daki ilk Türk Camilerinin tipolojisine kaynaklık edecek ender sıva tabakalarının, bir restorasyon faciasına kurban edilmesi olacaktır.

OKTAY ASLANAPA

Anadolu'daki Selçuklu eserlerine yıkmaktan daha fazla zarar vererek restorasyon yapıyorlar.Daha önce Doğubeyazıt'ta böyle bir örtü yaptılar.Daha sonra Horozlu Han'da inanılmaz vahşetlere imza atılar.Şimdi de Divriği'deki Selçuklu eserlerine el atılar.Şahinşah Camii'nin sıvaları ve örtüsü tamamen kaybedilmiş.Eserin cephe görüntüsü eskisine göre tamamen değiştirilmek suretiyle bozulmuştur.Kim yaptıysa bu işi bulup yargı önüne çıkarmak gerekir.Eseri bu şekle sokanlardan hesap sormak gerekir.Bir restorasyon yapılacağı zaman öncelikle uzman bir sanat tarihi bilgisi olan restoratör mimarın bu işi ele alması gerekir. Bu projeyi çizen mimar,başta olmak koşuluyla sorumluluğu bulunan herkes,yargı önüne çıkıp hesap vermelidir. O mimardan adam akıllı bir hesap sormak lazım,ne cesaretlî adammış.

SUPHİ SAATÇI

Müellif eserin başında durmamışsa, büyük suçtur. Maillerle ve fotoğraflarla uzaktan denetleme diye bir şey olmaz. Müellif'in fiilen eserin başında olması gerekir. En az haftada 2-3 kez hem de. Bu gibi durumlarda birinci sorumlu proje müellifidir. Hesap ondan sorulur. İşveren de müellif kadar suçludur. Eğer müellif eserin başında değilse,malsahibi müellifi uyarmalıdır. Anlaşılan odur ki hem mal sahibi hem de müellif birbirini idare etmişler. Başka bir eleştiri konusu da şudur; Bu gibi eserlere proje sunacak mimarlarda aranacak özellikler 1) Resteratör mimar mı? 2) Mimarın bağlı bulunduğu üniversitenin, restorasyon kürsüsü var mı? Restorasyon Anabilim dalı bölümü var mı? Yapı denetimi bölümü var mı? Eğer bu özellikler yoksa durum kötü.

OKTAY EKİNCİ

Herhangi bir yapıda projeye aykırı uygulama yaparsanız, gerektiğinde ilk projeyi değiştirebilir ve yeni bir projeye inşaata yeni şekline göre devam edebilirsiniz. Yeter ki yenisi de imar koşullarına uygun olsun... Ama tarihi eserde bu asla mümkün değildir; yasal da değildir. Çünkü tarihi değiştiremezsiniz; gelecek kuşakların tarihsel yapılar hakkında gerçek olmayan fikirlerle sahip olmasına neden olamazsınız. Bu "uluslararası bir kural"dır ve ülkemizde de geçerlidir.

YEGAN KAHYA

Bu gibi sonuçlar ülkemizin kültürel mirası açısından büyük kayıplara yol açıyor doğal olarak. Ne yazık ki yanlış restorasyonlarla bu gibi eserler tarihi niteliklerini kaybederek 21.yy yapıları haline geliyor. Bu eserlerin kapısına yapım tarihi 2007 yılı yazmak belki de daha doğru olur kanatindeyim. 800 yıldan ayakta kalmış bir yapıyı onarıırken bazen daha çok bozulmasına neden olabiliyoruz. Yapıyı korumak adına, zamanın yüzyıllar boyunca yapmadığı tahribata bazen sadece bir yılda, bir onarım süresinde neden olabiliyoruz ne yazık ki. Gelecek kuşakların da bu yapıları özgün durumlarıyla görüp tanımlarına fırsat vermiyoruz. Bu yapı hakkındaki en sağlıklı değerlendirmeyi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA,

Aşağıdaki sorunun Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Sayın Bülent ARINÇ tarafından sözlü olarak yanıtlanmasını saygılarımla arz ederim.

Ufuk URAS
İstanbul Milletvekili

1-Selçuklu yapımı özgün tek kalan eser, Divriği Şahinşah (Kale) Camii Konservasyon gerektirirken; neden restorasyon yapılmıştır?

2- Projenin, restorasyon uzmanlığı olmayan mimar tarafından yapıldığı, görüşü istenen Mimar Prof. Dr. Doğan Kuban'ın, olumsuz raporuna rağmen düzeltmeleri yapılmadan, baskıyla kurul onayından geçirilmiş midir?

3- Taşeron firmanın, eserin özgün örtüsünü bozduğu, Selçuklu döneminde kullanılmayan kurşun plaka ile örttüğü, dış cephe ve iç orjinal sıvalarını raspa ettiği, kapı fazadına telafisi olanaksız müdahalelerde bulunduğu, projede olmayan beton, sentetik, sıva ve badana kullanıldığı, doğru mudur?

4- Firma ile Vakıflar Genel müdür yardımcılarının ortaklığı var mıdır?

5- Sorumlu olan kişi, kurum hakkında işlem yapılmış mıdır? Yapılmadıysa yapmayı düşünüyor musunuz?

TARİHİ ESERİN SONU

Divriği Kale (Şahinşah) Camisi'nin mimari projesini yapan Yar.Doç. Mustafa Yeğin Kale Camisi'nin restorasyon projesini Kayseri koruma Kuruluna götürür. Kayseri Koruma Kurulu üyeleri Kale Camisi'nin restorasyon projesini yeterli bulmayarak geri iade eder. O dönem

Kayseri Koruma Kurulu üyesi olan Yegan Kahya Mustafa Yeğin'in projesini yeterli görmediklerini bunun için de projeye onay vermediklerini söyler. Proje Mimarı Mustafa Yeğin bir süre sonra proje'de eksiklerin giderildiğini söyleyerek Kayseri koruma Kuruluna bir kez daha götürür projesini. Kurul bir kez daha projeyi yeterli görmeyerek iade eder. Kayseri Koruma Kurulundan projenin

HAYDAR YALÇIN

OZANLARIMIZ

camsih.com@hotmail.com

Aşık Ali KIZILTUĞ

40. sanat yılını Ankara Elmadağ'da kutlayan Ali Kızıltuğ Divriği yöresinin yetiştirdiği ozanlarımızdan biridir. Ozanlık hayatında kırk yılı geride bırakan bu güzel ozanımız haklı gururuyla kutladığı sanat yaşamını beş saatlik dinletiyile alanları dolduran katılımcı kitlesine coşkuyla anlatmıştır. Ozan Ali Kızıltuğ yıllardır köyüne merak sarmış orada ev yaptırmış. Köyünün yollarını asfalt, suları, mezarlığını, hatta bedelini kendisi karşılayarak 70 adet elektrik direği diktirip köyünün elektrik ve telefon sorununu da çözmüş gönlü tok çevresine köyüne verimli faydalı bir ozandır. Köyünü türkülerine konu yapmış kültürünü öne çıkarmış ozanımıza köylüleri yaptığı hizmetleri takdir edip minnettarlığını sunmuş ve Mursal ana yoluna Ozan Ali Kızıltuğ Caddesi adını koymuşlardır. Ozan Ali Kızıltuğ 40. sanat yılını kutladığı bu günlerde Divriği Belediye Başkanlığı meclisinde teklifle gelen bir istek gerçekleşmiş. Divriği de İmamoğlu Caddesi meclis kararıyla Ozan Ali Kızıltuğ Caddesi olarak değiştirilmiş. Ozana olan saygı bu şekilde ifade edilmiştir. Burada devamlı yazdığım ozanlarımız öldükten sonra değil yaşarken sahip çıkalım dememdeki maksat buydu. Ozanlara sahip çıkmak ceplerine para koymak değil işte örnekte görüldüğü gibi bir yerlere adını vermek hak ediyorsa heykelini dikip onları ölümsüzleştirmek de sahip çıkmak demektir. Ben buradan Ozanın hem köylülerini hem Divriği Belediyesinde emeği geçenleri kutluyorum.

Ali Kızıltuğ'u kutlamak için aradım, - Sayın Ozanım 40.sanat yılını candan kutluyorum.Gazetemizin Mayıs ayı sayısında 40. yıl anısına seni yazacağım bir anın var mı dedim. Bir anısı olduğunu söyleyip hemen başladı. Anlattığı anı bir türkünün doğuşunun simgesiydi (Barabar) - Evet, Ankara'da yaşıyordum köye gelemedim oradan askere gittim. Tam beş yıl esimi görmedim.1967 de bir gün fırsat doğdu izine geldim. Asker kıyafetimle köye geldim ki kapı kilitli, komşulara sordum esimi, biraz önce gitti dediler. Çocuğu almış tarlaya gitmişti esim. Anahtar komşuya bırakmış, eve girdim babamın eski elbiselerini ters çevirip giyindim yani tebdili kıyafet yaptım, sazımı omzuma astım çıktım yürüyüp arkalarından yetiştim ki oğlumla gidiyorlar. -Uğur oca bacı dedim.Doğal olarak beni tanıyamıştı. -Sağ olası Kürtoğlu dedi. Biraz yürüdük sonra ağlamaya başladı, -Bacı neden ağlıyorsun dedim. -Gardaş sazımı gördüm de onun için ağlıyorum, benim kocamda saz çalardı şimdi askerde beş yıldır görmüyoruz dedi. -Barabar yürüelim dedim, -Sen yoluna devam et gardaş bak ırgatlar var yanlış anlarlar dedi. Oğlumda büyümüş kocaman olmuştu dayanamadım. -Gız ben Alı'yım dedim, birlikte sarılıp ağlaştık eşimle oğlumla. İşte o zaman (barabar) türküsünü yazdım dedi ama bana anlatırken sanki olayı yeniden yaşıyordu sesi titriyordu duygulanmıştı. Ozanlarımızın söylediği türkülerin mutlaka bir anısı vardır. Ali Kızıltuğ'unda Barabar türküsünün hikâyesi de böyledir.

OZAN ALİ KIZILTUĞ 1944 yılında Sivas ili Divriği ilçesi Mursal köyünde dünyaya geldi. Babası İbrahim Bey Annesi Gülse Hatundur. İlkokulu Mursal da Orta Okulu Divriği de okudu. Kendi köyünden Fatma ile evlendi bu evlilikten iki erkek iki kız çocuğu oldu. 1958 yılında bağlama çalmaya başladı. Bağlamaya ilişkin temel bilgileri köyünde bulunan Abbas ustadan öğrendi. İlk yıllarda başka aşıkların eserlerini ve yöresel türkülerini seslendirdi. 1969 yılında ilk plağı olan "Asrı gurbet harap etmiş köyümü" çıktı. Bugüne kadar 103 plak ve 87 kaseti yayınlandı.2160 eseri bulunmakta ve bunların 550 tanesi başka sanatçılar tarafından seslendirilmektedir.

1969 dan bu yana sadece kendi eserlerini seslendirdi. Eserlerini hazırlarken genellikle önce şiir olarak yazıp sonra onları besteler. Ancak doğaçlamada çalıp söyleyebilmektedir. 1971 yılında İstanbul Tepebaşıda yapılan ve tüm ozanların katıldığı bir atışma yarışmasında birinci seçilmiştir. Ozanımız geçim sıkıntısı nedeniyle göç etmek zorunda kalmış 1973 yılında Ankara'ya yerleşmiştir. Sanat hayatında Aşık Veysel ve Aşık Mahzunî Şerif onu en çok etkileyen aşıklar olmuştur. Uzun sap bağlama çalan ozanımız bağlamasını Hüseyinî düzenine göre akort ederek çalmaktadır. "Baykuşlara kalan köy" ve "Sorma Elendim" adında iki de kitabı yayımlanan ozanımız, diğer eserlerini de on ciltlik kitap halinde yayınlamayı düşünmektedir. Memur emeklisi ve 4 çocuk babası olan Ali Kızıltuğ halen Ankara'da ikamet etmekte ve kendisini şöyle özetliyor: "Ne yardımın vazgeçtim, ne sazmıdan vazgeçtim, ne de vatanimden vazgeçtim. Nasıl Mursal'dan geldiysem, o nazlim, sefil, tertemiz bir köylü çocuğu isem şimdi de aynıyım..."

Kültürümüzü yaşatan emek veren tüm ozanlarımıza saygılarımı ve sevgilerimi sunuyorum. Ozanımızın iki Türküsünü aşağıda sizlere sunuyorum.

Mursal'dan Çıktım Hekme'ye Doğru (Barabar)	Barabar Barabar Barabar	Yol Üstünde Ağladılar Barabar
Mursal'dan Çıktım Hekme'ye Doğru	Ölek Ölek Ölek Barabar	Barabar Barabar Barabar
Bir Gelin Yavruma Çalıy Nenni Nenni Nenni	Gelin Dedİ Bu Yoncalık Gayn Çamrılık	Ölek Ölek Ölek Barabar
Dedim Bacım Nerelesin Dedİ Mursal'ı	Alnd Eyledim Ki Gardaş Ol Öİ O Da Ömürlük	Almİ Salıym Zalım Ayrılık
Barabar Barabar Barabar	Ölek Ölek Ölek Barabar	Mekup Yazak Şu Yollarda Barabar
		Barabar Barabar Barabar
Oğlan Dedİ Tanımam Ki Yazayım	Göyver Bacım Şu Dağları Gezeyim	Ölek Ölek Ölek Barabar
Evlirisen Sennen Nası Gideyim	Ben Ayrılmı Karşı Yoldan Barabar	Gelin gırtaban olam kaşlağı çatma
Barabar Barabar Barabar	Ölek Ölek Ölek Barabar	Çok tekel oldun mu ben ölem Fatma
		Havalar soğumuz tarlada yatma
		Gel senin köye gidek barabar
		Barabar Barabar Barabar
		Ölek Ölek Ölek Barabar
Gelin Dedİ Şu Gedik Savuştı	Corköyüm Allah Ali Nerdeyse Bana Kavuştı	Oğlan Dedİ Ki Ben Ölem Bacı
Tayfacılar Yukarıya Gelmişir	Gardaş Oluyca Beni görür Barabar	Kazıye dönmüşü yârımın saçı
		İşe Ben Alı'yım Cammın İçi

Her Salı saat 18'de

Yrd.Doç.Dr. Mustafa Tarakçı' dan Atatürk ve Cumhuriyet Sohbetleri

Kapı Paneli
Sunta
Suntalam
MDF
MDF Lam
Medekap
Profil

Org. San. Bölğ. Keresteciler Sİt. 8. Sok. No:10 - 12 İkitelli / İST.
Te: (0212) 670 00 63 - 64 Fax: (0212) 670 00 98

Divriği Gazetesi Abone Hattı (0212) 458 82 16
Yıllık Abone ücreti 50 TL
Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi
Birsen Bayar Uygun adına, hesap No: 62067655

PİMAPEN PENCERE ÜRETİMİ

OTOMATİK PANJUR SİSTEMLERİ

KATLANIR CAM BALKON

www.akpen.com.tr

Adres :Hürriyet Mahallesi
Doktor Cemil Bengü Caddesi
No:8 ŞİŞLİ / İSTANBUL
Tel: (0212) 224 84 14 (Pbx)
Fax: (0212) 225 73 11

info@akpen.com.tr

Sadık ÇELİK*

sadik.celik@keyveni.com

Kırmızı Etteki Sıkıntı

Ülkemizde kırmızı et üretim kaynaklarımız sığır, koyun, keçi ve mandadır. TÜİK verilerine göre ülkemizde, 2007 yılı itibariyle yaklaşık 11 milyon sığır, 25,5 milyon koyun, 6,1 milyon kıl keçisi, 191 bin Ankara keçisi ve 85 bin manda bulunmaktadır.

Son 25-30 yılda bu türlerin hemen hepsinin sayısı her geçen yıl azalmıştır. İlk ve tek hayvan sayımının yapıldığı 1984 yılına göre 2007 yılında sığır yüzde 11,1, koyun yüzde 36, kıl keçisi yüzde 45,3 ve Ankara keçisi de yüzde 92,3 daha azdır.

Hayvancılıkla ilgili istatistiklerin taşıdığı sorunlara rağmen Türkiye'de 900 bin ton civarında kırmızı et ürettiği ve bunun yaklaşık yüzde 70-75'nin sığırdan, yüzde 20-25'nin koyundan ve yüzde 4-5'nin keçiden sağlandığı söylenebilir. Türkiye'nin kişi başına toplam et üretimi dünya ortalamasının yüzde 70'i, AB ve gelişmiş ülkeler ortalamasının da üçte biri kadardır.

ABD'nin kişi başına sadece sığır veya sadece domuz eti üretimi Türkiye'nin bütün kaynaklardan sağladığından fazladır. Bu rakamlara bakarak, Türkiye'de kişi başına et üretiminin ne kadar düşük olduğu görülür, kırmızı et üretilmesinde tüketilmesinde ne kadar yetersiz olduğumuzu istatistikler çarpıcı şekilde açıklamasına rağmen kırmızı etin daha az tüketilmesine yönelik çeşitli açıklamaların ne kadar anlamsız olduğu ortadadır.

Türkiye'de her kaynaktan sağlanan et üretimini artırmak koşuluyla, özellikle Türkiye'nin coğrafi özellikleri göz önünde bulundurularak koyun ve keçi eti üretimine özel önem vermesi gerekir. Oysa ülkemizde koyun ve keçi üretiminin her geçen yıl azalmakta olduğunu veriler göstermektedir. Son dönemde, keçiye dayalı üretimin düşürülmesi, hatta ormanları korumak bahanesi ile kıl keçisinin üretimden kaldırılması bir devlet politikası haline getirilmiştir. Oysa ki, Dünya'da sayısı en hızlı artan tür olan keçi, Türkiye'de en düşük gelirli yoksul kesimin neredeyse tek üretim kaynağı olmasına rağmen, keçi ırkını yok etme isteği katı bir bilgisizlikten kaynaklanıyorsa, bir art niyet söz konusu mudur? Yoksa şimdiye kadar yönetimlerin göz yumması sayesinde insan eliyle gerçekleştirilen orman katliamlarının sorumlusu keçi midir? Türkiye'de hayvancılık sektörüne zarar veren önemli olumsuzluklardan bir diğeri; koyundan sağlanan et üretiminin düşük olmasına yol açan erken süt kuzusu kesimi ve özellikle doğu ve güneydoğu sınırlarımızdan kaçak hayvan girişi. Sadece bu iki neden, üreticiyi yalnızca fiyat açısından değil, üretimin de güvenliğini olumsuz etkileyerek sağlık risklerine de neden olabilmektedir.

Türkiye'de et üretiminin sadece verim yükseltilecek artırılmayacağı artık anlaşılmalı, özellikle koyun ve keçi sayısını artıracak politikalar izlenmelidir. Ayrıca, sığır etinde Türkiye'yi ithalat mahkûm gösteren yaklaşımlar bir an önce terk edilerek, alternatif olarak genç sığır besiciliği özendirilmeli, besiciliği geliştirmek için başta Doğu Anadolu olmak üzere, yerli ırk ve melezlerin yoğun olduğu bölgelerde ıslah çalışmaları yapılmalıdır.

Kırmızı et üreticiliğini olumsuz etkileyen bir başka neden de her yıl Kurban Bayramı'nda bir çok grubun kurban kesimi organizasyonu bahanesiyle kurban etini alınıp satılan ticari ürün haline getirmeleridir. Kurban bayramındaki bu faaliyetlerle birkaç gün içinde yoğunlaşan arz, büyük ve önemli bir çok alıcıya, görece düşük fiyattan stok oluşturma imkanı vermektedir. Bu alıcıların stokları eriyinceye kadar da piyasada etkin olmamaları da fiyatların hızla düşmesine ve uzun süre düşük kalmasına neden olmaktadır. Bu durumu da önleyecek tedbirlerin alınması önem arz etmektedir. Diğer taraftan sektörü durma noktasına getiren kırmızı et tüketimindeki düşüşün nedeni özellikle beslenmeye bağlı hastalıkların başında etken olarak kırmızı etin gösterilmesidir. Yine bir başka neden, 2007'deki kuraklıktan kaynaklanan ve yem bitkilerinin piyasa arzında oluşan eksiklik nedeniyle yüzde 70'lere varan fiyat artışlarının üretici satışlarına yansıtılamaması ve zarar etmiş olmalarıdır. İşletme sermayesinden yoksun olan küçük çiftçi ve besici, banka kredileriyle işletmelerini çevirememiş kredilerini de ödeyemez duruma düşmüşlerdir, bir kısmı da üreticiliği bırakmıştır. Sonuçta, üretim yüksek oranda düşmüş, fiyatlarda istikrarsızlık meydana gelmiştir. Devletin yüksek kaliteyi ve verimliliği arttırmak için besiciliği daha çok teşvik ve sübvansesi, özendirmesi gerekir. Kuresel mali kriz kırmızı et sektöründe kayıt dışılığı tetikleyerek sektörün var olan sıkıntılarını daha da büyüttüştür ve sorunları içinden çıkılmaz hale getirmiştir. Ülkemizde anlatmaya çalıştığımız nedenler ve daha başka olumsuzluklar kırmızı et üretimi ve tüketiminin azalması, sektörün kar marjlarını yok etmiştir. Batıda ve ABD'de kırmızı et fiyatları istikrarlı, uygun fiyatlarda devam etmekteyken ülkemizdeki yapısal bozukluklar fiyatlarda da anormal artışlara ve istikrarsızlığa neden olmaktadır. Sektörün açığının kapatılması için düşünülen ithal et çözümsüzlüktür. Devletin üretim maliyetlerini düşürmek için üreticiye teşvik desteği ile birlikte, üreticinin kalite ve verimi artıracak yapısal tedbirlerin gerçekleştirilmesine yardımcı olması gerekmektedir. Bütün ülkelerin ekonomileri için stratejik önem taşıyan hayvancılığın Türkiye'de karlı faaliyet haline getirilmesi şarttır, zorunludur. Kırmızı et, Batı'da olduğu gibi ülkemizde de temel ihtiyaç maddesi olarak kabul edilmelidir, lüks olmaktan çıkarılmalıdır.

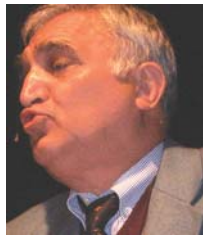
Protein yönünden zengin olan kırmızı etin üretiminin ve tüketiminin, ülkemizde AB ve ABD ortalamalarına yükseltilebilmesi için basın, yayın organlarında, iletişim araçlarında, ilköğretimde programlar hazırlanarak tüketicilerin olumsuz, eksik, yanlış düşüncelerinin değişmesi sağlanmalıdır. Yine, son dönemde basında yer alan hastalıklı hayvanların, hayvan leşlerinin kesilerek, işlenerek piyasaya sürülmesi ve etlerin bradmix, zarten gibi sağlıklı zararlı çeşitli kimyasallarla hacim ve ağırlıklarının % 30 lara kadar artırılması tüketici güvenliğini sarsmakta, sektörün büyümesine, gelişmesine zarar vermektedir. Tüm bunların önüne geçilebilmek için etkin denetimler yapılmalı, tüketiciye güven verilmeli, sektöre mutlak saygınlık kazandırılarak her yurttaşın gönül rahatlığıyla uygun fiyata, kaliteli sağlıklı kırmızı eti alabilmesi sağlanmalıdır.

*Keyveni Catering Yönetim Kurulu Başkanı

Divriği Kültür Derneği Büyük Ozan ÇINAR'ı andı

İstanbul Divriği Kültür Derneği Nisan ayı boyunca önemli etkinlikleri dernek merkezinde gerçekleştirdi. 5 Nisan Tarihinde Kızıldere'nin yıldönümü anlatıldı. Slayt gösterisi yapıldı. Bir panelle 30 Mart Kızıldere Katliamı tartışıldıktan sonra Grup Kuzey Rüzgarı bir dinleti sundu. 15 Nisan'da 1 Mayıs'a doğru paneli yapıldı. Panele

Cumhuriyet Gazetesi yazarlarından Şükran Soner, Disk Genel Sekreteri Tayfun Görgün, Devrimci 1 Mayıs platformundan Eyüp Baş ve Divriği Kültür Derneği'nden genel sekreter Deniz Değer konuşmacı olarak katıldılar. Panelde 1 Mayıs'ın tarihçesine vurgu yapılırken işçi sınıfının mücadele tarihi de anlatıldı.

DANIŞMA MECLİSİ ÇALIŞIYOR

İstanbul Divriği Kültür Derneği Danışma Meclisi toplantılarını aksatmadan sürdürüyor. Her ayın son Çarşamba günü periyodik olarak aksatılmadan sürdürülen toplantılarda Divriği'nin ve İstanbul Divriği Kültür Derneği'nin çeşitli sorunları gündeme geliyor. Danışma Meclisi toplantısının açılışını İstanbul

Divriği Kültür Derneği Başkanı Ali Durmuş yaptı. Durmuş Köy Dernekleriyle ortak çalışma içerisine girmekten, güçlerini birleştirmekten dolayı mutlu olduklarını söyledi. Köy Derneklerinin İstanbul Divriği Kültür Derneği ile ilişkilere iki ay boyunca tartışıldı. Bu tartışmalarda Köy Derneklerinin bir daralma yaşadığı bu daralmayı aşmak için ne gibi açılımların yapılacağı tartışıldı. Köy dernek

başkanları derneklere eskisi kadar ilginin olmadığı konusunda birleştiler. Eğer yeni bir açılım bulunmaz ise köy dernekleri misyonunu tamamlayacakmış hissiyatına kapıldıklarını söyleyen dernek başkanları İstanbul Divriği Kültür Derneği ile ortak projeler geliştirilmesinin yollarını aramak gerektiği görüşü üzerinde duruyorlar. Divriği ile ilişkilerin yeniden geliştirilmesi üzerine de görüş belirten dernek başkanları yazları

Divriği'nin ve köylerin çok kalabalıklaştığını dolayısıyla bu kalabalık nüfusun da sorunları olacağını belirterek önermelerde bulundular. Yıllardır bir türlü kalıcı hale getirilemeyen Divriği Maden ve Kültür Festivali'nin yeniden geleneksel hale getirmek için başlatmanın önemine değinen dernek başkanları yeni açılımlar geliştirmeyi sürdürüyorlar.

ÇINAR ANILDI

Halk Müziği'nin unutulmaz sesi ve siması Feyzullah Çınar 25 Nisan Tarihinde Bakırköy Yunus Emre Salonunda anıldı. İstanbul Divriği Kültür Derneği'nin organize ettiği anma etkinliğine çok sayıda katılım oldu. Sunuculuğunu Şenay Erdoğan'ın yaptığı etkinliğin açılış konuşmasını ise İstanbul Divriği Kültür Derneği Başkanı Ali Durmuş Yaptı. Geceye

ünlü ozanın oğlu Ali Haydar Çınar ve kızı Hüsnüye Çınar katıldılar. Hüsnüye Çınar gecede Feyzullah Çınar'ın arkadaşlarını ve anılarını anlattı. Gecede Taraf Gazetesi Yazarlarından Zeki Coşkun da bir konuşma yaptı. Konuşma sırasında salondan bir kişinin müdahalesi dikkat çekti. Zeki Coşkun Feyzullah Çınar ve Alevilik konusunda Taraf Gazetesindeki köşesinden bir makale de kaleme almıştı. Zeki Coşkun'un konuşması

sırasında salonda bulunanlardan bir kişi, konuşmaya müdahale ederek "sizi protesto ediyorum ben Feyzullah Çınar'ı dinlemeye geldim sizi dinlemeye değil dedi. Gecede Rahmi Saltuk, Muharrem Temiz ve Aziz Çınar söylediği türkülerle katılanlara duygulu anlar yaşattılar. Ayrıca Aziz Çınar Çamşılı Yöresinde oynanan Kırklar Semasını çaldı bir ekip de bu semayı oynadı.

KÖY ENSTİTÜLERİ UNUTULMADI

İstanbul Divriği Kültür Derneği Köy Enstitülerini anlatmak için Yeni Kuşak Köy Enstitüleri Derneği ile ortak bir panel gerçekleştirdi. 3 Mayıs Pazar Günü düzenlenen etkinliğe Köy Enstitüsü mezunları eğitimciler ve İstanbul Divriği Kültür Derneği üyeleri katıldılar. Etkinliğin başlamasına bir kaç dakika kala Köy Enstitüsü mezunu bir eğitimcinin tansiyonu yükseldi ve fenalaştı. Salonda bulunanlar

hastaya yardımcı oldu. Gerekli netice alınmadığı için 112 acil sağlık yardımı çağırıldı. Gelen sağlıkçılar hastaya gereken müdahaleyi

yaparak hastayı sağlığına kavuşturdular. Panelde gösterilen sinevizyonla Köy Enstitülerinin kuruluşundan kapatılmasına kadar olan önemli süreçler anlatıldı. Köy Enstitüsü mezunları o günkü öğrencilik

anılarını ve mezun oldukları günden sonra yaşadıkları anılarını katılımcılarla paylaştılar. Bir Konuşmacı, o güne kadar yoksul ve dışlanan köy çocuklarının bu okullarda cumhuriyetin öz sahipleri gibi bir duruma getirildiğini, önemsendiğini, bilinçlendiğini söyleyerek bu durumun gerici ve sağcı tarafından hazmedilemeyerek bu enstitülerin kapatılmasının sağlandığını söyledi. Köy Enstitülerinin kapatılmasından sonra ümmetçi ve gerici eğitim müfredatının daha aleni uygulandığını söyledi.

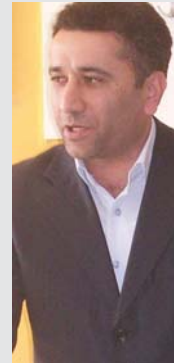
Susuzlar Derneği beş katlı bina yapmaya başladı

Susuzlar Köyü Kongresi Nurtepe'de bulunan dernek binasında yapıldı. Kongre'de Divan Başkanlığına oy birliğiyle Divriği Kültür Derneği eski başkanı Ekrem Köseadağ seçildi. Kongre'nin başlamasından sonra Susuzlar Derneği Başkanı Cafer Çelik katılanlara hitaben bir konuşma yaptı. Çelik konuşmasında, köy derneklerinin sorunlarının ülke sorunlarından ayrı sorunlar olmadığını, dolayısıyla köy derneklerinin ülke sorunlarına da ilgili olması gerektiğini söyledi. Yeni dönemin köy derneklerine yeni açılımlar öğrettiğini bu yeni dönemi anlayamadıkça köy derneklerinin

daha fazla işlevsizleşeceğini söyleyen Çelik demokratik ve özgür bireylerin bütünlüklü düşünerek ortak sorunları ortak çözümlerle aşmayı öğrenmeliyiz dedi. Cafer Çelik Susuzlar Derneği'nin Nurtepe'de bulunan arsasının imar izni alındığını, bu arsa üzerine beş katlı bir dernek binası yapma izinlerinin olduğunu, yeni süreçte iki yıl içerisinde Susuzlar Derneği'nin kendi mülkünü olacağını söyledi. Bu binanın yapımının kendi imkanları dahilinde yapılması halinde daha karlı olacaklarını söyleyen Cafer Çelik birlik ve beraberlikle bu binaya sahip olacaklarını sözünü verdi. Kongre'ye Ataşehir Belediyesi Rıza Işık katıldı. Rıza Işık kongrede söz

arak, dernek binasının yapımında kendisine düşecek görevin bilincinde olduğunu söyleyerek, bütün dernek üyelerinin dernek binasının yapımında sorumluluk alması gerektiğini söyledi. Kongre'nin

sonunda yapılan seçimlerde oy birliğiyle dernek başkanlığına Cafer Çelik yeniden seçildi. Cafer Çelik 2011 yılına kadar Susuzlar Köyü Derneğinin başkanlığını yürütecek.

GÜVEN

Böcek İlaçlama Servisi

AVRUPA YAKASI

Tel.: (0212) 254 01 54

(0212) 253 16 98

Gsm: (0533) 354 54 95

ANADOLU YAKASI

Tel.: (0216) 391 67 63

(0216) 391 67 64

Gsm: (0535) 279 37 48

İlaçlarımız sağlık bakanlığı ve who normlarındadır.

Güvenin bedeli pahalı değildir.

www.guvenem.com

ÖDP “gerçek bir sol” anlayışı savundu ve hayata geçirdi

1996 da sosyalistlerin örgütlenme adresi umudu ve inancıyla kurulan ÖDP geçmişten aldığı mirası bugüne taşımanın gururunu yaşıyor. Hızla kirlenen dünyamızda emeğin, eşitliğin, özgürlüğün ve barışın yılmaz savunucuları olarak gücümüz yettiği oranda yaşadığımız yere karşı sorumluluklarımızın farkında olduk. Bizi kendi gibi yapmaya çalışan bir dünyada kendimiz kalabilmenin mücadelesini verdik. Sokakta, mahallede, tarlada, işyerinde kısıacası yaşamın her alanında varolan bizler devraldığımız temiz ve onurlu mücadeleyi kendi parti saflarımızda yürüttük. Sosyalistler her zaman yaşadıkları yerin vicdanı olmuşlardır. Bizde elimizden geldiği kadar Divriği'nin vicdanı olmaya çalıştık. Özelleştirmeye, işsizliğe, göçe, adaletsizliğe, ahlaki erozyona karşı güç olduk. Divriği'de kadının siyasete atılımının önünü açtık. Evde susturulan, toplumda hor görülen, emeği, bedeni ve kimliği yok sayılan hayatın her alanından eşit faydalanamayan yığınlar olmamak için örgütlü ve güçlü olmak için varlığını kabullendirmek için evde, sokakta, siyasette söz ve yetki sahibi olmak mücadelemiz.

Yaratılan bizleri insan yarattı diyenlerle insan eşitliğine inanlarla sınıf ayrımının karşısında inatla durduk. Mahallelerde toplantılar yaptık, dayanışma çalışmaları başlattık, eğitici ve bilgilendirici panneller düzenledik. Bu konuda alanında yeterli uzman arkadaşlarımızı getirttik. Her yıl 8 Mart'ta tüm gücümüzle çalıştık. Öyle ki ilk kez Divriği'de kadınların sahnelediği kısa tiyatrolar oynadık bir sonraki 8 Mart'ta hem oyunu yazdık hem oynadık büyük beğeni

aldık. Kadın korolarına destek verdik sesimizi kattık. İstersek bazı şeyleri değiştirebileceğimize inandık. Ancak günümüzün dayattığı bazı şartlardan bizde olumsuz etkilendik. Bazı arkadaşlarımız göç etmek zorunda kaldılar eksildik ama yılmadık kalan arkadaşlarımızla mücadelemize devam ettik. Türkiye zor günler yaşıyor. Barışa, demokrasiye, özgürlüğe, eşitliğe ve adalete daha fazla ihtiyaç duyuyoruz. Emekçilerin, kadınların, gençlerin, köylülerin yani halkın insanca yaşam taleplerini dile getirmek bunları elde etmek için mücadeleyi artırmak her zamankinden daha çok önem kazanıyor. Bunun yolu yeni dayanışma ağlarının ve mücadele alanlarının oluşturulmasından geçiyor. Toplumsal muhalefetin güçsüz olduğu bir yerde siyasal muhalefetin de güçlenmesi hiç kolay değil. Bunu son seçimlerde malesef gördük. Divriği'de ÖDP ilk defa kendi başkan adayını, kendi meclis üyelerini ve il genel meclis üyelerini oluşturarak seçimlere girdi. Kendini sosyalist sola ait gören partizis dostlarının da desteğini ve güvenini alarak böyle bir karara vardı. Divriği'yi, Divriği halkıyla birlikte yönetmek birikimlerimizi ve umutlarımızı paylaşmak için yola çıktık. 2800 evi tek gezerek adylarımızın tümünü tanıttık, broşürlerimizi dağıttık, projelerimizi anlattık, sorunlar karşısındaki çözümlerimizi paylaştık. Her pazaretesi çarşıda ve pazar yerinde halkla bütünleşmeye çalıştık. Bir tek biz halk şenliği düzlendik. (büyük ozan ALL ASKER' e katkısından dolayı teşekkür ediyorum) Siyasi parti başkanlarının hiçbirisi Divriği'ye

gelmezken ÖDP Genel Başkanı Hayri Kozanoğlu Divriği'ye geldi. Genel Başkanımız Hayri Kozanoğlu'na, Meclis üyeliği devam eden bir kişi çirkin davranışlarda bulundu. Bu şahsı nezaketsizliğinden dolayı kınıyorum. Kendisi gibi düşünmeyen herkesi yok sayanlar halka projelerini anlatacak zekası olmayanlar kazanmak için her yolu mübah sayanlar rakiplerini zayıflatma, yıpratma adına yalan ve iftira kampanyası yürüttüler. Bu ilçenin onurlu, sosyalist ve devrimci insanlarına resmen iftira attılar. ÖDP'yi iyi bilenler bu partinin gelirini de iyi bilirler. ÖDP nin seçim harcamalarında ne devletin ne sermayenin, ne de sözde kişilerin gücü vardır. Bizim bütün harcamalarımızda emeğiyle geçinen dürüst insanların katkısı vardır. ÖDP'yi iyi bilenler fasulye tarlasındaki çilemizi de iyi bilirler. Kendi giderlerimizin üstesinden kendi emeğimizle, alın terimizle gelmeye çalıştık. Bu mücadeleye inanmış Divriği dışında yaşayan arkadaşlarımızın özverisi asla unutulacak gibi değildir. Toplumsal bir mücadeleye dayanışmaya inanmayanlar bunu anlayamazlar. Atılan iftiralara yalanlara gücendik, hiç haketmediğimiz söylentilerdi bunlar. Herkes kendini tarif edermiş. Aleyhimize uydurulan yalanları aynen geri iade etme sorumluluğu hissediyorum kendimde. Suçluların güçlü olduğu bir yerde masumlar değersizleşmiş derler. Evet seçimleri umduğumuzdan çok farklı bir sonuçla 392 oy olarak dördüncü parti olduk. Halkı karar alma süreçlerine katacağz dedikimiz için kaybettik, mahalle meclisleri oluşturacağz dedikimiz için kaybettik, kadınlarımızı eve gençlerimizi sokağa

Şengül Gençdal*

mahkum etmeyeceğiz dedikimiz için kaybettik, yaşanılabilir bir Divriği'yi işaret ettiğimiz için kaybettik. Ama yüreklerde kazandık. Bugün hala Divriği halkından adaylarımıza övgüler duyuyoruz. Kaybetmemizin en büyük nedeni salgın hastalık gibi herkese buluşturılan "kazanamazlar sakın bölmeyin" korkusuydu. Halkın takdirini saygıyla karşıyoruz kazanan ekibe başarılar diliyoruz. Bu ilçenin yararına yapılacak herşey bizi gururlandırır. Kazananlar umarız halka verdikleri sözleri yerine getirirler ve Divriği'yi yeniden canlandırırılar bu bizi mutlu eder. Bizler inancımızı asla yitirmeyeceğiz. Elbette yapacak çok işimiz var vazgeçmiş değiliz eksiklerimizi ve zaafılarımızı masaya yatırıp bu emeği ve bu gücü heba etmeden el birliğiyle yeniden yapılandıracağız. Uçurum gülüne sevdalanmış elimizi her uzattığımızda düşsekte, bin kırıkla geri dönüp yeniden uzanacağız. O yüzden inadına aşk, inadına devrim ve sosyalizm diyoruz. Yaşasın Özgürlük, Yaşasın Dayanışma

Divriği ÖDP İlçe Başkanı*

SMALL INAR

cinar-i@hotmail.com

Çifte standart

Ülkemizde, uzun zamandır devam eden savaşın, artık sona ereceği umudu yeşermeye başlamıştı ki, tekrar kan akmasına ve gözyaşına sebep olundu. Önce, bölgesinde kürt halkının önemli ölçüde güvenini alan DTP'lilere geniş bir operasyon düzenlendi. Yüzlerce DTP'li gözaltına alındı yada tutuklandı. Bunlar arasında halk tarafından seçilen belediye başkanları ve parti yöneticileri de var. Diğer yandan ise “Ergenekon terör örgütü” ile ilgili operasyonlar da toplumun sevgi ve sempatisini almış, gerici eğitime karşı laik eğitimi şiar edinmiş, örgütle ilişkileri olma olasılığı sıfıra yakın olan kişilerin de susurlukçularla birlikte aynı kefeye konarak gözaltına alınması da ayrı bir handikap oluşturmıştır. Her iki olayda da hukuk dışı gelişmeler gözlenirken toplum, objektiflikten uzak, kendisince sempati gösterdiği tarafın hukuksuzluğunu görürken diğer tarafı göz ardı etmektedir. Bu duruma sebep olan yada yönlendiren siyasal oluşumlar, tam bir çifte standart içindedirler. Bu durum gücü elinde bulunduran egemenlerin işine gelmektedir. Kürt konferansının barışa ışık yakacağı umudunu güçlendirmesi ve PKK'nın silah bırakması, kan ve gözyaşının sona ereceği umudunu güçlendirmiştir. Tam da bu zamanlama içerisinde söz konusu operasyonlar ve ardından şehit asker haberleri bu yeşeren umutları adeta provake etmiştir. Şimdi herkesin aklına şu soru gelmez mi? Acaba bu olaylar savaşın ve kandan rant sağlayan asalakların bir eylemidir? Acaba anaların gözyaşı dökmesi ve bu akan kan rantçıların hiçmi içini sıplatmaz? Bu eylemlerin sümesinden yana olanların, hala güçlü oldukları anlaşılmaktadır. Bu gelişmelerin sorumlusu olan iktidar, Kürt sorununun çözümündeki samimiyetsizliğini bir kez daha göstermiştir. Devletin yetkili organları artık, “Kürt sorunu” gerçeğini inkar edemez noktaya gelmiş olmasına karşın, terör örgütü gerekçesi ile akan kanın durması yönünde yeterli çabanın sarfedilmediğini üzüntüyle izliyoruz. Bu da tam bir ikiye bölme ve çifte standarttır. Herkes kendi penceresinden bakarak, gelişmelerin hukuka uygun olmadığını söylüyor. Oysa biz daha, hukuk devleti olmayı başaramadık. Başta yargı organlarının üst düzey temsilcileri olmak üzere, yargı bağımsızlığını sağlayacak alt yapının yetersizliğinden sık sık söz etmektedirler. Demek oluyorki; öncelikli hedef, 'insan haklarına saygılı, laik, demokratik bir hukuk devleti'ni tesis etmektir. Aksi halde, şimdi olduğu gibi gücü eline geçiren, antidemokratik uygulamalar içinde olacaktır. Yani bir kral gidecek bir kral gelecektir.

Taksim meydanı nı işçi ve emekçilere yasaklayan anlayış, emekçilerin dışındaki taleplere açmaktadır. Bu da bir çifte standarttır. Demokrasilerde halk, istek ve taleplerini toplu gösterilerle dile getirir, hükümetler ise onların güvenliğini sağlamak zorundadır. Bizde ise asayiş sağlamla yükümlü olan devlet temsilcileri, işçileri potansiyel tehlike gösterip gerginlik ve olay yaratılması için adeta özel çaba sarfetmektedirler. Emeğini ve yemegini yediği insanları birer potansiyel tehlike görüyor gösteriyorlar. Gerek özel sektörde gerekse kamu da her türlü üretimin sahibi emekçilerin sırtından yatlar-katlar ve de gemicikler'e sahip olurken bir sorun yoktur. Buda bir çifte standart değildir? Yılda bir kez, 1 MAYIS günü, hem işçi sınıfının sorun ve taleplerini, hem de ülke sorunlarının çözümünü haykırmak, egemen güçler için korkutucu oluyor. İşçi sınıfının dayanışma göstermesi endişelendiriyor.

1977 1 Mayıs Taksim katliamının üzerinden 32 yıl geçti. Katilleri hala yargı önüne çıkarılmadı. Bu davanın savunmanları, bu davayı belgeleri ile birlikte, Ergenekon savcısı sayın Öz'e götürüldüğünde, sayın Öz, zaman aşımına uğradığı gerekçesi ile reddetmiştir. Oysa, bu olayda insanlık suçu işlenmiştir, insanlık suçlarında ise zaman aşımı söz konusu değildir. Peki bu da bir çifte standart değildir? Huzuru kaçan kan emici asalaklar şunu bilsin ki; bu engellemeler, bu saldırılar onların korkularını azaltmayacak tam tersine daha da artıracak uyuklarını kaçıracaktır. Derinleşen kriz ve artan sömürü bu gerçeğin önemli göstergesidir. Onların doymak bilmeyen bu sömürü oburlukları, gecelerini kabusa çevirecektir. Uyuyan dev uyanacak, kendi gücünün farkında olacak ve emeğine sahip çıkacaktır. İşçi sınıfı, ne 1977 katliamını nede, ondan önce ve sonraki katliamları unutmayacak unutturmayacaktır. Taksim, işçi sınıfının 1 Mayıs alanıdır. 1 Mayıs, 1 Mayıs alanında kutlanır, bu nedenle emekçiler 1 Mayıs alanında ısrarlı ve kararlıdır. Hiçbir güç onları bu kararlılıklarından vazgeçiremez.

ÖDP'DE YASDA

BBP'si Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu'nun helikopter kazasında hayatını kaybetmesinden sonra, ÖDP Divriği İlçe Örgütü, BBP'si Divriği İlçe Yönetimine Taziye Ziyareti için gitti. Divriği Gazetesi'nin 32'inci sayısında “**Muhsin Yazıcıoğlu'nun ölümü Hakan Gök'ü yasa boğdu**” haberimiz üzerine Divriği Gazetesi'ne çok sayıda uyarı telefonları geldi. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'ün bu açıklaması bir çok kişi tarafından yadırgandı. Bunun üzerine Muhsin Yazıcıoğlu ve arkadaşlarının ölümünden bir gün sonra, ÖDP Divriği İlçe örgütü yöneticilerinin BBP'si Divriği İlçe örgütüne Muhsin Yazıcıoğlu'nun acısını paylaşmak üzere taziye ziyaretine gittikleri haberleri geldi. Bu haberi yayınlamadan önce haberi doğrulamak için ÖDP Divriği İlçe örgütünü aradık. ÖDP Divriği İlçe Örgütü Yöneticileri, BBP'si Genel Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu'nun ölümü üzerine BBP'si Divriği ilçe teşkilatını ÖDP Divriği İlçe Örgütü adına taziye ziyaretinde bulunduklarını doğruladılar. Doğru ve objektif habercilik adına bu haberi yayınlamayı ve yorumunu okuyucularımıza bırakmayı Divriği Gazetesi olarak sorumluluğumuz gereği yayınlıyoruz.

BAŞSAĞLIĞI

Sevgili dostumuz ve arkadaşımız Mahmut Şengül'ün annesi

Elif ŞENGÜL'ü

kaybettik. Başta Mahmut arkadaşımızın, ailesinin ve akrabalarının acılarını paylaşıyoruz.

Veli Korkmaz, Hasan Gürsoy, Haydar Yalçın, Battal Kılıç, Rıza Gürünlü, Yahya Bayar, Ali Durmuş, Ahmet Korkmaz

BAŞSAĞLIĞI

Çok sevgili dayım

İlyas AĞIR'ı

kaybettik. Acımız büyük. Sevenlerinin başı sağolsun.

Yiğeni
Navruz ŞAHİN

BAŞSAĞLIĞI

Şölen Çikolataları'nın sahibi, Divriği Gazetesi'nin desteklenmesinde büyük emeği geçen sevgili abimiz,

ASEF ÇOBAN'ı

trafik kazasında kaybettik. Merhumun ailesine, yakınlarına ve Şölen Çikolataları'nın bütün yöneticilerine ve çalışanlarına başsağlığı dileriz.

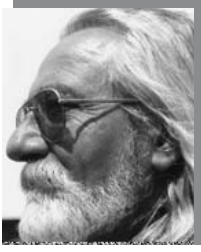
DİVRİĞİ GAZETESİ

ESAT KORKMAZ *

esatkorkmaz@yahoo.com tr

Yıkmanın Şiirselliği(1)

Hiçliğin siyasal iktidarlar tarafından tehlikeli görülmesinin nedeni özgürlük idealidir: Özgürlük ideali bireysel-toplumsal bir rüya biçiminde görünüşe taşındığı için risk kabul edilmiştir. Hiççilik bâtını tasavvuf tarihinde yıkmanın şiirselliğini kutsamış, yeniyi yaratmak için önce eskiyi yıkmanın gerektiğini felsefeye bağlamıştır. Hiççilik temelli tasarımlar, doğası gereği leadersiz ya da yöneticisiz tasarımlardır. Hukuk, mahkemeler, hapishaneler ve ordunun toplamı diyebileceğimiz devlet, toplumsal düzensizliğin çaresi değil, tam tersine bu düzensizliğin nedenidir. Lideri ya da yöneticileri olmayan bir toplum, insan var oluşunun en istenilir birlikteliğidir bir bakıma. Tam da bu nedenle, bir gün bulundukları makamdan-aşamadan uzaklaştırılabilecekleri algısı öne çıkardığı için liderde ya da yöneticilerde korku yaratarak, ezilenlere günün birinde kendilerini yönetecek denli özgür olabilecekleri umudunu vererek yaşadığımız ana taşınabildi. Çünkü nedenini sır olarak saklayabildiğin süreçte korku ve umut, insana göre daha uzun ömürlüdür. Olanaksız istemek gerçekçi duruma geldiğinde, bireysellik, hiççilik temelinde, karşı-kültürlerin üretken tarlası haline alır. Gerçekçi ol, olanaksız iste, sloganının altında toplandıkları için yasaklamayı yasaklayarak düşü iktidara taşımaya çalıştılar. Başarının karşısı anlamında her başarısızlık, başarıyı besleyen bir yaşam kaynağı oldu: Bu kapsamda hiççilik, kendi başarısızlığından doğan bir ankadır.

Hiççiliğe bağlanan tasarımlarda özgürlük; özgür düşünce ve yaratıcılık için koşuldur: Doğada gördüğünü toplumsal yaşam içinde arama arayışına girer; doğanın kendini düzenleyiş ve örgütleyişinden hareketle toplumda bir özünemin gerçekleştirilmesini sağlamaya çalışır. Uzak geçmişin anaerik anlarının kesintisiz taşıyıcıları oldukları için yüzyıllar içinde ataerik otoriteye karşı yarattıkları kininefreti, sonraları tanındıkları feodal devlete yansıtılar. Erkeksi değerlerin mahkûm edilmesi zemininde etik ve toplumsal bir felsefe biçimlenebildi. Köktenci biçimde dönüştürülmüş bir toplum umudunu barındırdığı için hiççilik, aynı zamanda bir tutum, bir yaşam tarzı olarak algılandı. İnsanlığın esenliğe taşınmasında devletsiz-hükûmetsiz bir toplum özlemi öne alındığından otorite olmadan sürdürülen bir yaşam betimlenmeye çalışıldı: Özgür ve eşit bireylerin gönüllü birliklerinden oluşan, yani insanına kendi olanaklarını tam olarak gerçekleştirmelerine izin veren, merkezi olmayan ve kendi kendini yöneten, bir federasyon kurmaya çalıştılar, denebilir.

Doğu coğrafyasında hiççilik, baskı ve haksızlığa karşı etik bir başkaldırıdan doğdu: Yönetenlerle yönetilmeyi yadsınan ya da doğrudan kendini yönetmek isteyenler arasındaki mücadele koşullarında serpilip gelişti: İlk hiççi, ötekinin baskısını hisseden ve buna isyan eden kişi oldu; otoriteden bağımsız olma hakkını savunmakla kalmadı aynı zamanda otoriteye meydan okudu. Hiççi duyarlılık genel kabule göre ilk kez Çin'de Taoistler arasında görüldü; izleyen dönemlerde çeşitli coğrafyalarda kendini hissettirdi. Anadolu-Yunan ilköğretimi, özellikle Bâtınlığın kaynak kültürlerinde, Hristiyanlık ve İslamık döneminin köylü isyanlarında doğrudan siyasal bir anlam kazandı. Kızılbaşlık bunun en çarpıcı örneği durumundadır. Bâtını inanç alanının hiççileri olarak Kızılbaşlar kendilerini, dışsal hükûmet engeli olmaksızın yönetecek yetenekte manevi varlıklar olarak görürler. İnsan elinden çıkmış yasaları, Tanrı yasaları olarak algıladıkları doğa yasaları karşısında eksik, daha doğrusu gereksiz kabul ederler; örgütlü bir inancın bulunmadığı yerde yaşamak isterler. Anadolu köylü isyanlarında feodal devlet yasallaştırılmış saldırganlığı, savaş kitlesel katliamı, askerlik kiralık katillliği simgeler oldu. Şiddet büyüdükçe isyan başka donlar edinir algısı içinde sivil itaatsizlik temelli eylemler devreye sokuldu. Hiççilik felsefesinin biçimlendirdiği Kızılbaşlık güncelleniğinde sermayeyi ve devleti yıkmak gibi bir meydan okuma tabanına taşınmak durumundadır. Devlete ve sermayeye karşı, ezilenlerin kininin-nefretinin refleksi anlamında şiddet kullandığı gibi tarihsel-toplumsal haksızlığın konumlanışına uygun düşmesi durumunda barışı da kullanır. Devlet, şiddetle beslenir: Kitlesel katliam anlamında savaş durumu, devletin sağlıklı olduğunu kanıtlar. Devlet sağlıklı iken onu şiddet içermeyen barış temelli eylemlerle beslersen tersine dönüşüm gerçekleşir ve devlet zayıflar.

Anadolu köylü isyanlarında örgütlenme yöntemi olarak devlet müdahalesi olmaksızın ya da böyle bir otoritenin yokluğunda birbirleriyle özgür biçimde sözleşmeler yapan bireylerin örgütlenme çabası seçildi: Paylaşımclar, yaşamak için gerekli ihtiyaç maddelerini emek değer temelinde değiş-tokuş eden bireylerden oluşan kooperatif bir toplum önerdiler bir bakıma. Karşılıklı var olma temelinde kurulan üretici örgütleri, bir ürünü üretmek için gerekli ortalama çalışma süresine göre yaşama geçirilen bir alış-veriş biçiminin oluşmasını sağlayacaklardı. Bütün bu örgütlenmeler doğrudan demokrasi temelinde kotalanacaktı. Üretici örgütlerinin yöneticileri, temsilcilerden değil, herhangi bir yürütme gücü olmayan ve anında değiştirilebilen delegelerden oluşacaktı. Bu örgüt birimleri, federalist bir sistem içinde birbirlerine bağlanacak ve bir federasyon oluşturulacaktı. Örgütler, aralarındaki eşgüdümü bir sekreterlik hizmetiyle yürüteceklerdi. Hiççilik temelli tasarımlar öne çıkardıkları toplum felsefesi gereği bir gönüllü birlikler toplamı olarak algıladıkları toplumu her şeyin belirleyicisi aldılar. Bâtını toplum felsefesi bağlamında toplum, tüm zamanlar için geçerli bir nimet idi; iyi olan her şeyin, işbirliğinin, paylaşmanın-yardımlaşmanın toplandığı bir depoydu. Toplum, sonsuz bir hareketti; kendi salınımini kendisi yaratırdı. Doğa, en iyi gelişimini kendi haline bıraktığı zaman yapar: Hayvanlar kötü kötü bakmayı biz onları kafeslere kapattıktan sonra öğrendi. Dışardan bir müdahale olmaması durumunda doğal yasalar, kendiliğinden düzeni sağlayacaktır. Bu toprağın hiççileri, hangi kaniya sahip olurlarsa olsunlar, ortak ihtiyaçlar konusunda insanların kendilerini örgütleyebileceklerine ve otoritenin dayatmasından çok daha etkin ve yararlı olduğunu kanıtlayacak bir toplumsal düzen yaratabileceklerine güvendiler. Bu tasarımlarda en büyük öğretmen doğadır: Nesnelerin yönetimi, eninde sonunda insanların yönetiminin yerini alacaktır.

ÖDP'DEN ZORUNLU AÇIKLAMA

6. Olağan kongresini malesef Belediye Nikah Salonu'nun kapısında yaptık. Divriği kamuoyunu bilgilendirmek üzere bu metni yazma sorumluluğu taşıyoruz. Kongremizi yapmak üzere gereken başvuruları yaptık salon izni için de belediye başkanlığına yazılı müracatta bulunduk. Bu müracatımıza yazılı hiç bir red almadık. Biz de buna dayanarak kongre adresi olarak Belediye Nikah Salonunu'nu davetiyelerimize yazdık.Bu davetiyeden bir de belediye başkanına gönderdik. Cumartesi günü ilçe seçimden görevli memurla birlikte nikah salonunda tutanağımızı tuttuk, yarın aynı yerde aynı saatte toplanmak üzere ayrıldık; Pazar günü belediye binasına geldiğimizde kapıları kilitli bulduk.Görevlilere nedenini sorduğumuzda gerekçe olarak **salon ücretini yatırmadığımızı** öne sürdüler. Salon ücretinin hafta içi yatırılma sözü verilmesine rağmen, şimdi dayatmasıyla karşıştık.150 TL o anda bulunamayacak bir para değildi. bizim sitemimiz paraya değil kilitlenen kapıya idi.Tepkimizi belirtmek için kapı önünde seçimlerimizi yaptık ve bitirdik. O anda görevli kapıyı açmak üzere geldi, izin çıktı dedi. Madem ki para bu kadar önemliydi neden bir gün öncesi tutanak tutmamıza izin verildi, o anda neden kilitli değildi kapı. Madem ki ortada bir yanlış vardı? Neden sonuna kadar gidilmedi? Son anda kapıların açılmasına gerekçe neydi? Hani yasa gereği idi? Hani kesin talimatti? Hani seçim zamanı sloganınız **Divriği'nin öni açılacak**tı. İlk ıccatları kapı kilitlemek olan anlayışları şiddetle kınıyoruz. Belediye kamu binasıdır, Belediyenin imkanlarından faydalanmak haliken en doğal hakkıdır. Bu kaynakları kendi malı gibi sanan, halka çok gören, her türlü zihniyetin her zaman karşısında olacağız. Kendisi gibi düşünmeyen herkesi ötekileştirme ikelliğinin her zaman karşısında dimdik duracağız...

Dünyaı güzelli kurtaracak, bir insanı sevmekle başlayacak herşey ÖDP DİVRİĞİ İLÇE ÖRGÜTÜ

Divriği'de işçi kıyımı sürüyor

Erdemir'e bağlı taşeron firma olarak çalışan Çift Ay işletmesinden 30 işçi işten atıldı. 30 Nisan tarihinde işinden atılan işçiler Divriği'de kutlanan 1 Mayıs İşçi Bayramı'na katıldılar. Miting'de Çift Ay firmasından atılan işçiler lehine sloganlar atıldı. Çif Ay firması kınandı. Son iki yılda Erdemir'e bağlı birçok işyerinden yüzlerce işçi işten atıldı. Erdemir, Divriği'ye büyük yatırım yapmayı vaad ederken işçi çıkarmayı sürdürüyor

1 Mayıs İşçi ve Emekçilerin Bayramı olarak mecliste kabul edilerek yasalastı. Bu yıldan başlayarak 1 Mayıs her yıl emeğin dayanışma günü olarak tatil günü olarak kutlanacak. Bu yılki 1 Mayıs'a yine Taksim tartışmaları damgasını vurdu. Aylar öncesinden Taksim'e çıkılacak mı çıkılmayacak mı tartışmaları gündemdeki yerini korudu. İstanbul Valisi Muammer Güler ve İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah'ın Taksim'e "belirlenecek Makul Çoğunluk dışında çıkılmayacak" açıklamaları başta DİSK,KESK ve TMMOB olmak üzere birçok örgütün tepkisini çekti. Taksim Meydanı'nın Polis Kutlamalarına, futbol takımlarının kutlamalarına açık olurken bir tek işçilere

kapatılması bilinçli bir tercih olarak yorumlanıyor.

YİNE GAZ

1 Mayıs İşçi Bayramı Sendikaları ve dernekleri yine ikiye böldü. Başta TÜRK-İŞ, HAK-İŞ, ve Emegın Partisi olmak üzere birçok örgüt 1 Mayıs Bayramı'nı Kadıköy İskele Meydanı'nda kutlama kararı alırken, DİSK, KESK, TMMOB, ÖDP, TKP, Divriği Kültür Derneği ve birçok dernek de 1 Mayıs İşçi Bayramı'nı Taksim Meydanı'nda kutlama kararı aldılar. Sabahın erken saatlerinde Mecidiyeköy, Kurtuluş - Pangaltı ve Tarlabasında toplanan kalabalığa polis müdahale etti. Yer yer şiddetli çatışmalar oldu. Polis göstericilere Biber Gazı sıktı. Birçok gösterici

Biber Gazının etkisiyle fenalaştı.

MAKUL ÇOĞUNLUK TAKSİME ÇIKTI

Saatler öğlen 13'ü gösterirken DİSK, KESK,TMMOB, ÖDP ve TKP üyeleri Taksim'e kortejler halinde girdi. 1977 yılında Taksim Meydanı'nda üzerlerine ateş açılarak öldürülen 34 kişi anıtın önünde anıldı. 1978 yılından sonra 1 Mayıs gösterilerine izin verilmeyen Taksim Meydanı'nda göstericiler sevinç gözyaşları döktüler. Duygulu anlar yaşandı. Taksim Anıtı'nın üzerine çıkan göstericiler afişlerini ve flamalarını anıtın etrafına sardılar.

DİVRİĞİ'DE 1 MAYIS

Divriği'da yapılan 1 Mayıs Kutlamalarına çok sayıda kişi

katıldı. Divriği'deki 1 Mayıs kutlamalarının tertip komitesinde DİSK- GENEL-İŞ, BTS-Demiryolu-İŞ, CHP, ÖDP ve İP yer aldı. Divriği Pazar Yerinde toplanan kalabalık Otobüs Garajlarına kadar yürüdü. Garajlarda toplanan kalabalık halaylar çekti. Tertip Komitesi adına DİSK GENEL-İŞ adına Nurettin Özgür bir konuşma yaptı.

ÇİFT AY İŞÇİ ATIYOR

Erdemir'de taşeron firma olarak işletmecilik yapan Çift Ay firması 1 Mayıs'tan bir gün önce 30 kişiyi işten çıkardı. İşten atılan işçiler 1 Mayıs Bayramı'na katıldılar. Miting alanında Çift Ay işçileri yalnız değildir, Divriği'de işçi kıyımına son sloganları atıldı.

Divriği'nin Mahalle Muhtarları

ABUÇİMEN: Yalçın AL
ARHUSU : Ali DOĞAN
AHMETPAŞA: Nurettin YALÇIN
AŞAĞI HAMAM: Nevfel URAL
CEDİTPAŞA: Hazret TÜRK
DİLLİOĞLU: Cemal PEKDEMİR
DEMİRDAĞ: Mahmut AKYOL
GÖKÇECAMİ: Ragıp ÇANKAYA
GÜLLÜBAĞ: Muharrem KARABACAK

HACIKUMRU: Abuseyî EKİZ

HACIOSMAN: Mehmet MAMAHAİR

İMAMOĞLU: Ali ÖZDEMİR

KEMENKEŞ: Baki ERCAN

KÜLTÜRLÜ: Nurettin DOĞAN

KARAYUSUF: Tekin KIRCA

KÜÇÜKHÜSEYİN: Nazmi ÇETİN

KALEALTI: S.Hayri ÖZYILDIRIM

KALE: Hacı Musa CEYLAN

KOCAPAŞA: Mehmet ALTUN

KARAMAHMUT: Gürsel GÜRSOY

MERCANTEPE: Necati TİPİ

MADEN: Yusuf YAMAK

SÜLEYMANAĞA: Cafer ÇAKMAK

TURABALİ: Feyzullah GÜLER

ULUCAMİ: Metin BALOĞLU

ZELİHAHATUH: Uğur PEKDEMİR

KÖYLER

ADATEPE: Naci YURT
AĞAÇLIGÖL: Sadık KAYA
AKBABA: Hamza BOYRAZ
AKMEŞE: Sait. D. ÇAYLAK
AKPELİT: Turgay BULUT
ARIKBAŞI: Mehmet HOŞÇA
ATMALIOĞLU : Hasan ERDEM
AŞSARCIK: Haydar ERTÜRK
BAHÇELİ: Cuma ERDOĞAN
BAHTİYAR: Yalçın YAŞAR
BALOVA: Halil TOPRAK
BAŞÖREN: Mahmut SARITAŞ
BAYIRLI: Hasan AKKAYA
BAYIRÜSTÜ: Zeynel AYDOĞAN
BELDİBİ: Mustafa ATEŞ
BEYKÖY: Sadık EKİNCİ
ÇAKIRAĞA: Ali AYDOĞAN
ÇAKIRTARLA: S.Ahmet UÇAR
ÇAKMAKDÜZÜ: Cemal ERCAN
ÇAMLIK: İsmail ÖZKAN
ÇAMURLU: Fevzi ÇINAR
ÇAYÖREN: İsmail ERGUVAİN
ÇAYÖZÜ: Süleyman ŞAHİN
ÇİĞDEMLİ: Halil KÜÇÜKYURT
ÇİTME: Salih DUMAN
ÇOBANDURAGI: Yusuf Ziya TAŞ
ÇUKURÖZ: Erdal PİRBUDAK
DEMİRDAĞ: Süleyman DURMAZ
DERİMLİ: Hasan ÖZYOL
DİKMEÇAY: Ali KARAKOÇ
DİKTAŞ: Sait ÖZTÜRK
DİŞBUDAK: Battal ŞAHİN
DÜMLÜCA: Seyfettin KALE
DURUKÖY: Harun ÇOLAK
EĞRİSU: Mustafa ÖZDOĞAN
EKİNBASI: Muzaffer AYDOĞMUŞ
ERİKLİ: Mehmet ŞAHİN
ESKİBEYLİ: Devrim YILDIRIM
GEDİKBAŞI: Kemal HÜRMEYDAN
GÖKÇEBEL: Mehmet ŞAFAK
GÖKÇEHARMAN: Salih ELEMAN
GÖLÖREN: Mahmut ŞİMŞEK
GÖNDÜREN: Süleyman KAVAK
GÜLLÜCE: Hıdır ÖMÜR
MRK. GÖZECİK: Hasan KARABAŞ
GÜNBAHÇE: Yusuf PINAR
GÜNEŞ: Ali Naki GÜRSOY
GÜNEYEVLER: S.Mahir ERDOĞAN
GÜRESİN: İbrahim AKKUŞ
GÜVENKAYA: Musa Ali KAYA
GÜRPINAR: Hüseyin ERDOĞAN
HANDERE: Hasan YILMAZ
HÖBEK: Mustafa KARADENİZ

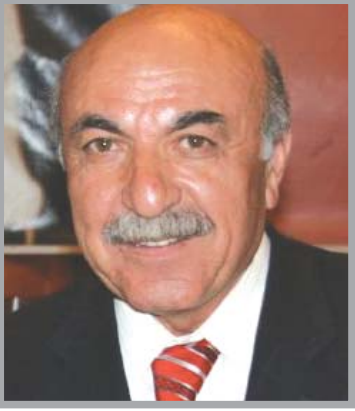
MUHTARLARI

KÖYLER

İKİZBAŞAK: Mehmet GÜNDOĞDU
İMİRHAN: Ahmet OSANMAZ
İNANLI: Ali YILMAZ
İNCİRLİPINAR: İsmail ERDAL
KALEDİBİ: Hüseyin ÇELİK
KARAAĞAÇLI: Turan Han BAYKAN
KARAKALE: Erdal KUTLU
KARAKUZULU: Cevat ŞAHBAZ
KARAMAN: M.Ali YILDIRIM
KARASAR: Abuzer AYDOĞDU
KARŞIKONAK: İlyas KAYA
KAVAKLISU: Ali Rıza KILINÇ
KAYABURUN: Celal YILMAZ
KAYACIK: Muharrem AYDOĞAN
KEÇİKAYA: Şahin BOZKURT
KEKLİKTEPE: Celal ÖZCAN
KESME: A.Rahman ERDİVAN:
KIRKGÖZ: Zafer KAYA
KIZILCAÖREN: Muharrem TÜRK
KULUNCAK: Hüseyin TEMÜRTÜRKKAN
MADENLİ: Hasan KEKLİK
MALTEPE: Abdullah DAĞDELEN
MURSAL: Mustafa HAKVERDİ
OGULBEY: Sadık YERLİKAYA
OLUKMAN: Selehattin YILDIRIM
ORTAKÖY: Mustafa GENÇ
OVACIK: Nadir ÖZTÜRK
OYUKTEPE: Kemal KARASAR
ÖDEK: Eyüp EKEN
ÖLÇEKLİ: Cafer DEMİR
ÖZBAĞI: İsmail GENÇ
SELİMOĞLU: Mustafa ŞÖNMEZ
SIRÇALI: Ali Rıza ŞİMŞEK
AĞIN-GÖZECİK: Hüseyin YILMAZ
SİNCAN: Sait KARSLI
SOĞUCAK: Ahmet YAMAK
SUSUZLAR: Halil KELEŞ
SUSUZÖREN: Mehmet GÜZEL
ŞAHİN: Cemal METİN
TEPEHAN: Mahmut LAFCI
ULUÇAYIR: Mustafa ÖZDEMİR
UZUNBAĞ: Hüseyin ÇETİNKAYA
UZUNKAYA: Yüksel DOLAŞ
ÜÇPINAR: İsmail DOĞAN
ÜRÜK: Kamber POLAT
YAĞBASAN: Hüseyin KORKMAZ
YALNIZSÖĞÜT: Hasan HALIS
YAZI: Yusuf KÖSEDAĞI
YERLİÇAY: İbrahim BARS
YEŞİL YAYLA: Kamber ÜLGER
YEŞİL YOL: Hüseyin ALKANAT
YUSUFŞEYH: Mustafa GÜNERİ
YUVA: Sait ER

MUHTARLARI

MEMURDU KOVULDU MİLLETVEKİLİ OLDU

Mahmut Işık,1949 yılında Sivas Divriği, Kaledibi Köyünde doğdu. İçinde yetişip büyüdüğü insanlar için yaşam boyu mücadele etti ve ediyor. 1970 yılında Köyişleri ve Kooperatifler Bakanlığı'nda şef olarak işe girdi. 1975 yılında, 1980 yılına kadar T.B.M.M.'de CHP Grubu'nda Grup Sekreteri olarak çalıştı. 1980'de birçok demokrat insanla birlikte bir cezaevi serüveninden sonra ticaret Bakanlığı'na tayin edildi. 1983 yılında kurulan Sosyal Demokrasi Partisi(SODEP)'den milletvekili aday adayı olmak için görevinden istifa etti. Ancak bilinen nedenlerden dolayı parti (SODEP) seçime katılmadı. 10 ay açıkta kaldıktan sonra Bakanlıktaki görevine geri döndü. 1987 Seçimlerinde Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'ndaki

görevinden istifa ederek SHP'den Sivas Milletvekili aday adayı oldu. Önseçimle 4. sırada yer almasına karşın, SHP 2 milletvekili çıkarınca seçilmedi. Seçim sonunda Bakanlıktaki görevine yasa gereği tekrar döndü. Bir ay sonra Adana'ya tayin edildi . Adana İdare Mahkemesi'nin bu keyfi ve haksız tayini iptal etmesi sonucu, 9 ay sonra bakanlıktaki görevine döndü. Aynı bakanlıkta sırasıyla Şube Müdürü, Bakan Danışmanı, Daire Başkanı, Genel Müdür yardımcılığı görevlerinde bulundu.24.12.1995 tarihinde görevinden istifa ederek, CHP'den Sivas Milletvekili adayı olarak girdiği seçimlerde milletvekili seçildi. Bir erkek çocuğu olan Mahmut Işık emekli öğretmen Melek Işık'la evlendi.

975 yılından 1980 yılına kadar Millet Meclisi'nde, CHP Meclis Grubu sekreteri olarak çalışmıyordum. Bu çalışmalar esnasında, bir Anayasa değişikliği konusunun görüşülmesi çok hareketli bir Anayasa Komisyonu toplantısı sırasında, rahmeti Muammer Aksoy ve Turan Güneş'le çalıştım. Turan Güneş hocam, “Zorla, çocuğu politikaya sokarak hayatını yakacaksın, Mahmut sen boşver, bizim ikimiz de profesörlüğü bırakarak, politikacı olduk. Ama çektiğimiz çileye bak. Bu işi de beceremiyoruz. Ecevit'i biz getirdik. Ama bugün Raşan Hanım'la, Güler (Ankara Kadın Kolları Bşk.) Hanım'ı aşarak Ecevit'i göremiyoruz. İşte bizim ufkumuz bu kadar”diyerek, Muammer Aksoy'a şaka yollu takılmaya başladı.

Yine bir gün Raşan Hanım Meclis'e gelmişti. Bülent Ecevit'in odasının girişinde küçük bir oda vardı. Orada oturuyordu. Ben yanına giderek, “ Efendim, ben Divriği'liyim, Divriği'de grev var, Bülent beyi istiyorlar. Programa Sivas-Divriği'yi de ilave edebilir miyiz? çok yararlı olur ” dedim. “Raşan Hanım,”sen aday ol geliriz” dedi.Oğüne kadar CHP'de Mahmut ismiyle üç vekil vardı. Mahmut Vural, Mahmut Türkmenoğlu ve Mahmut Özdemir. Erzurum Milletvekili Nuretin Karsu, Mahmut'lara 1'inci, 2'inci ve 3'üncü Mahmut ünvanını takarak, benim 4'üncü Mahmut olacağımı ve aday olmam gerektiğini sık sık, teşvik ederdi. 12 Eylül İhtilali oldu tutuklandım.

Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde gözetim altında iken, ekipler evime giderek, evi didik didik arıyorlar. Rahmetli Muammer Aksoy'un “Sevgili dava arkadaşım M.İşık'a sevgilenirle” ibarelerini taşıyan tişörtleri tek tek inceleniyor, “Muammer Aksoy nereden dava arkadaşınız oluyor,” gibi onlarca soru ve itme kakmalarla eşime ve oğluma saatlerce sözlü hakaretler yapıyor. Cezaevinde eşim ilk ziyaretime geldiğinde, evin arandığını 11 yaşında olan oğlumun böyle bir

olaydan çok etkilendiğini, olayın etkisinden kurtulamadığını, günlerce; “Anne-babam ne suç işledi?” diye sordüğünü eşimin ve babamın “Hiç suç işlemedi o dürist bir insandı” telkinlerine inanmış olmalı ki; eşim cezaevine ikinci görüşe geldiğinde “Oğlunun selamı var, evde hep,” üzülmeye buda gelir, bu da geçer” şarkısını söylediğini, bana söylüyordu. O zamanlar Atatürk'e küfür edenlere en iyi yerler verildi, birçoğu terfi ettirildi. Ben ve benim gibi düşünenler ise ceza evlerine gönderildiler. Ne acıdır ki; bizlere bu zulüm derecesinde kötülük edenler, acı çektirenler bugün halen ülkeyi ve Meclisi yönetmeye devam ediyor. “Memur olarak çalıştırılmadığım Meclis'e Milletvekili olarak girmeliyim” diye düşündüm. Sonunda bu düşündüğüm şey oldu da.

1996 DIVRİĞİ'DE OLAYLI YILLAR Sivas iline bağlı Divriği, Ulaş, Kangal, Hafik, İmranlı ve Zara ilçelerindeki yaklaşık 4 aydır güvenlik güçlerince sürdürülen operasyonlar sonucunda; Alevi nüfusun yoğun olduğu köyler üzerinde özel baskı geliştirilerek bu köylerin insansızlaştırılmaya çalışıldığı gözlenmektedir.

Resmi mercilerce yapılan görüşmelerde operasyonların amacının “PKK ile mücadele” olduğu bildirilmektedir. OPERASYONLAR SONUCU KISMEN YA DA TAMAMEN BOŞALAN KÖYLER DIVRİĞİ İLÇESİ: Ovacık(kismen), Dişbudak(sadece bir aile kaldı), Çayözü, Hamuçimen(boşalmış), Hıdırlık(boşalmış, aynı zamanda bir kaç kez bombalanmış), Ezendere. KANGAL İLÇESİ :Karağöl, Güneşli, Topardıç, Boruk, Çavdar, Dereköy, Bayındır. ZARA İLÇESİ: İğdeli(sadece 2 aile kalmış) , Kınılçayır, Kışık (kısmen), Büyükköy (güvenlek güçlerince evler kullanılmaz hale getirilmiş)

İMRANLI İLÇESİ: Gencolar, Pirikan(boşaltılmış), Cöğibaba. OPERASYONLARDAN EN ÇOK ETKİNLİKEN KÖYLER: DIVRİĞİ: Höbek Köyü: Bir tabur asker vardı. Bir kısmı çekildi, bir tank ve kariyer köyde bulunmak. Balova köyü, Dimeçay Köyü, Sürekle gözaltılırla olmaktadır. Köyde 200 kadar asker ve 15 özel tim görevlisi bulunmaktadır. Asker köylülerden zorla yiyecek talep etmekte, köylüyü zorla göçe zorlamakta. Dişbudak köyü: Muhtar ve çocukların uzun süre gözaltında tutuldular. Köy boşalmış durumda. Sincan köyü, Susuz

köyü, Yanlızsöğüt köyü (Muhtarı iki kez gözaltına alındı), Karaağaçlı köyü, Karakuzulu köyü: sürekli operasyonlar yapılıyor. Güneş köyü, Ovacık köyü: Askeri birlik var, köy boşalmış durumda. Yuva köyü: köy boşalmış durumda, evler güvenlik güçlerince tahrip edilmiş. Avcıarcık köyü: Zaman zaman güvenlik güçlerine basılıyor. Ayrıca Şahin, Çakırağa, Mamoğa, Kırkgöz köyleri zaman zaman aman operasyonlara maruz kalmaktadır. Divriği'de gözaltına alınan köylüler önce Divriği'ye sonrada gözleri bağlı olarak sorgulanmak üzere 180 km uzakta Sivas'a götürülüyorlar. Alevi köylerinde cami ya da mescit olup olmadığı soruluyor, olmadığı söylendiğinde “Ne demek yok, siz müslüman değil misiniz” gibi tahrik edici davranışlarda bulunuluyor. Özel tim elemanları halkı sürekli olarak tahrik ediyor ve “Elimizde liste var yavaş yavaş buraları temizleyeceğiz” diyerek halkı korkutuyorlar.

İSTEKLERİMİZ: CHP grubu adına Pir Sultan Dernekleri Genel Merkezi, Divriği Kültür Derneği ve İmranlı Kültür Dayanışma Derneği olarak Sivas'ın muhtelif ilçe ve bağlı köylerinde yaşayan sıkıntılara devletin gecikmeden etkin, kalıcı çözümler bulması bu çözümler aranırken, demokratik hukuk devleti kuralları, insan hak ve özgürlüklerinsınırları içerisinde kalmasını talep etmekteyiz. Talep sahipleri olarak, ülkemizi ve insanlarımızı tehdit eden her çeşit teröre karşı olduğumuzun bilinmesini terör kuşkusu görüntüsü altında, masum insanların haklarının zedelenmemesini, ayrıca istemekteyiz. Saygılarımızla, Önder Sav, (Ankara Milletvekili) Nihat Matkap (Hatay milletvekili) Mahmut Işık (Sivas milletvekili) Murtaza DEMİR (Pir Sultan Abdal Kültür Der.Bşk) Müslüm DOĞAN (Divriği Kültür Der.Baş.) Rıza YORULMAZ (İmranlı Kül. ve Yrd. Der. Baş.)

Divriği'de kullanılan

Deyimler

Ağzını havaya açmak: Elindeki fırsatı kaçırdıktan sonra boş yere birşeyler elde etmeyi ummak

Bıçak kemiğe dayanmak: Çekilen sıkıntı artık dayanılamayacak aşamaya ulaşmak

Çene yormak: Boşuna söyleyip durmak

Dilinin cezasını çekmek: Ölçsüz,düşüncesiz konuşmasının bedelini ödemek

Ettiğini bulmak: Başkasına yaptığı kötülüğün cezası imiş gibi kötü duruma düşmek

Gün görmek: Bolluk, yaşam deneyimi fazla olan

Hoş tutmak: Okşayıcı davranışlarla, incinmemesine dikkat etmek

İşi pişirmek: İşi olumlu sonuca ulaştıracak hazırlıkları tamamlamak

Kana susamak: Öldürme hırsı içinde olma

Meydanı boş bulmak: Çekinecek kimse bulunmadığından istediği şeyi yapmak

Nefsini köreltmek: Yemek yeme duyusunu dindirmek

On paraya on takla atar: Küçük bir çıkar için katlanamayacağı onur kırıcı iş yoktur

Pabucunun teki bir yerde kalmak: Bir yere çok sık gidip gelmek

Ata Sözləri

Acı patlıcanı kırağı çalmaz

Baş nereye giderse, ayakta oraya gider

Değirmene gelen nöbet bekler

Elmeyi soy ye, armudu say da ye

Gönül sırça bir saraydır, kırılırsa yapılmaz

Hastaya döşek (yatak) sorulmaz

İki dinle bir söyle

Kavur karpuz yata yata büyür

Merdiven basamak basamak çıkılır

Nasihat istersen tembele iş buyur

Otu çek köküne bak

Öfkeyle kalkan zararlar oturur

Paranın yüzü sıcaktır

Sakınılan göze çöp batar

Tilki deliğe sığmamış, kuyruğuna çalı bağlamış

Yaş kesen baş keser

Kelimeler

Ağuz : Yeni yavrulayan hayvanın ilk sütü

Baba cıha : Lanet, hayırsız

Cançıktı : Güneşbatımı yenilen yemek

Çaşırt: İspiyoncu, müzevirci, casus

Duvana: Divane, düşün,deli

Ede : Büyükanne, nine

Fitlemek: Kışkırtmak, arabozculuk etmek

Höbere: Bir işe atılan,daha sonra çekilen

Gödük: Ölçü birimi

Kahan: Bostandaki zararlı otları ayıklamak

Möhim: Önemli

Neyniyem: Neyime gerek,ne yapayım

Oyluk: Gözün çukuru

Pul: Madeni para

Sayvan: Gölgelik

Şarmıta: Edepsiz

Tezirleme: Ayıplama, azarlama

Yassır olmak: Kulu kölesi olmak

Zoval: Dert

Yöresel yiyecek

SARMISAK YEMEĞİ

Malzemeler

- taze sarmısak
- yufka
- tereyağı
- pulbiber
- yoğurt

Hazırlanışı:

Sarıççek yöresinde, yufka yapıldığı gün taze yufkaile yapılan bir yemektir. Pişirilen yufka rulo şeklinde sarılır ve 2,5 - 3cm. boyunda küçük küçük kesilir ve geniş bir kaba dizilir. Üzerine eritilmiş tereyağı gezdirilir. Başka bir kapta hazırlanmış olan yoğurt ,sarmısak karışımıyufkaların üzerine dökülür.Üzerine isteğe göre biberli yağ da eklenebilir.

DIVRİĞİ'DE MUTFAK KÜLTÜRÜ
Müjgan ÜÇER - Fatma PEKŞEN

Yöresel Şiir

YALANMI

**Deli gönül aşık olmuş birine
Yanar yanar tüter imiş yalanmı
Dağa çıkmış Gülbağı'nın yerine
Bülbül olmuş öter imiş yalanmı**

**Kaptırmış kendini aşkın seline
Düşü vermiş bir zalimin eline
Can baş koymuş Leyla'sının yoluna
Mecnun'dan da beter imiş yalanmı**

**Deli olmuş habersizmiş halından
Anlamazmış yeşilinden alından
İstemezmiş şu dünyanın malından
Bir saç ona yeter imiş yalanmı**

**Gerçek aşık düşünürmüş tartarmış
Bir söz ile bin yarayı örtermiş
Sait der aşk ayrı iken artarmış
Kavuşunca biter imiş yalanmı**

SAİT KAYA

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											

Soldan Sağa 1) Atatürk'ün mezarı - 2) Sebza ve bitki yetiştirilen özel kapalı yer - Nahiye 3) Haber bilgilerini bildiren kurum - Bir meyve 4) Dakikanın kısaltılması - Uzaklık ifade eder - Geri verme 5) Kuzu sesi - Bir nota-Yabancı - Mağara 6) Cet - Yunan halkından olan 7) Divriği'nin bir köyü - Elekten geçirme 8) Gövdesi odun ve kereste olarak kullanılan yaprakları ve dalları olan bitki - Kırmızı - Bir nota 9) Yüz,surat - Avrupa'da bir nehir - Cesur,yiğit 10) Divriği'nin bir köyü - Kırmızı

Yukarıdan Aşağıya 1) Baston - Askerin su kabı 2) Divriğili milli ve Beşiktaş'da oynayan eski bir futbolcu 3) Uzak - Emrinde hizmetçileri olan toprak sahibi 4) Sabahın bir vakti - Hava taşıtı 5) Sporda başlangıç yeri - su 6) Beyaz - Fasla 7) Arı'nın yaptığı- Arzu,istek 8) Duman karası - Vilayet - Soru takısı 9) Güzel,hoş- Küçük ırmak - 10) Ördek yürüyüşü - Otlak 11) Malatya'nın ilçesi - Paramızın singesi

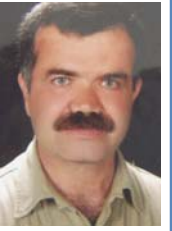
Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) Yılmaz Güney 2) Ara - sa- Çete 3) Sakatat - yal 4) Ekin - Fas - me 5) Nam - Malik 6) At - Menemen 7) Rumuz - Ram 8) Ararat - Nane 9) Far - Tay -Nil 10) Al -Raf- Si 11) Talan - Şafak

Yukarıdan Aşağıya1) Yaser Arafat 2) Irat - Tura 3) Lakin - Maral 4) Anamur - La 5) Ast -Tezat 6) Zaaf - Tar 7) Tamer - Yaş 8) Üç - Saman- Fa 9) Ney - Leman 10) Etamin - Nisa 11) Yelek - Çelik

HIDIR AM
hidircam@gmail.com

1 Mayıs ve umut

Yetmişli yılların başlarıydı Divriği'den yeni kopmuş, İstanbul'da askeri öğrenciydim. 1 Mayıs, “Bahar Bayramı” adıyla resmi tatildi. “İşçi Bayramı” demek, komünizm propagandası yapmakta, büyük bir suçtu. Meydanlara jandarma dipçığı, polis copu ve korku hakimdi. Yıl, yetmişli yılların ortasıydı. Ben, lise son sınıfı öğrencisiydim. 1 Mayıs gösterilerine katılmayalım diye hafta sonu tatilimiz iptal edilmişti. Biz de 1 Mayıs'ı çocuksu yüreğimizle okulumuzun üstündeki ormanlık bir alanda, şiirlerle ve türkülerle piknik havasında kutlamıştık. Umutlarımız, mutluluğumuzdan; Mutluluğumuz, umutlarımızdan büyüktü.

Yıl 1977. Bizler, 1 Mayıs'ı Ankara da Harp Okulu'nda gizli gizli anarken, gizli güçler, Taksim'i kana boyuyorlardı.

Yıl 1980, Cuntanın, bahar bayramına bile tahammülü yoktu. 1 Mayıs, artık bayram günü değil, mesai günüydü. Sermayenin öç alma günüydü; Emekçilerin ezim ezim ezildiği gündü. Yıl 1981; Her tarafta darbe izi, her tarafta sıkıyönetim, her tarafta kan kokusu vardı. Ama bizler, devrimci subaylardık, yasaklar bize sökmezdi.

Tüm ülke tutsakken bizler, 1 Mayıs'ı İstanbul da Heybeli Ada'da kutlamıştık. Hem de sivil elbiselerimizle ve en görkemli şekilde.

Yıl 1982; Artık bizler de esir düşmüştük askeri cuntaya.

Kutladığımız tüm 1 Mayıslar, birer suç delili olarak dökülüyordu önümüze.

Kim, hangi türküyü söyledi? Kim hangi şiiri okudu? Unuttuğu yerde kim yardımcı oldu gülden kızıl, sudan duru şiirlere...

Aramızda ki kem gözler, 1 Mayıs günlüklerini noksansız tutmuşlardı.

Ama dedim ya bizler devrimci subaylardık, ser veriri sır vermezdik. Aramızda Ömer Yazgan gibi ipe gidenler, Hamza Yalçın gibi idam fermanı yiyeceklerimiz de oldu. Ama kararlıydık, yine de boyun eğmedik.

Zaman akıyordu, İki binli yıllardı; 1 Mayıslar hala yasak; Meydanlar ve sokaklar onlarca ölü, yüzlerce yaralıyla doluydu.

Yıl 2008 değişen hiçbir şey yok; aynı dil, aynı kin

Bir vali, hala kan kusuyordu tutsak ekranlarda devrimci yüreklerle.

Çanakkale şehitlerini Safranbolu da anmak gibi bir öneriyle geliyordu. 37 şehidin verildiği

Takim de 1 Mayısın anması olmaz diyor. Kadıköy'ü, Kazlı Çeşme'yi, Sarıyer sırtlarını gösteriyordu.

Yıl 2009; Taksim'de 1 Mayıs hala yasak, Ülkem ve İstanbul hala tutsak...

Aradan kırk yıl geçmiş Sadece ülkemizde yaşanan, sadece benim tanık olduğum yasaklı kırk yıl

Ben de yoruldum, hafızam da yoruldu artık. Yürekler kör, kulaklar sağır hala

Hava, kuşun gibi ağır hala Ben, bu 1 Mayıs'ta onlarca dostumla dağlarda olacağım

Hem de Baydığın'a, Munzur'a hasret; en yüksek, en karlı, en özgür dağlarda

Çünkü bence Dadaloğlu'ndan Pir Sultan'a; Pir Sultan'dan Sinan'a değişen hiçbir şey yok.

Çünkü bence umut hala tutsak, umut hala dağlarda.

▶ ATANER YILDIRIM *
ataneryildirim@hotmail.com

Başarının önündeki engel: Mazeret hastalığı

Başarı nedir? Başarı, fark yaratmaktır. Bu fark geriye doğru değil, ileriye doğru olmalıdır. Başarı ikiye ayrılır; dış başarı, iç başarı. Dış başarı, kişinin mali-mülkü, kariyeri sahip olduğu para vs.dir. İç başarı ise, kişinin sahip olduğu ilke ve değerlerdir. Kişinin dürüst olmasıdır. İç başarılı bir birey, kişisel bütünlük geliştirmiştir, etik davranır hoşgörülü ve alçak gönüllüdür. Başarılı olmamızı engelleyen en önemli faktörlerden biri kendimize mazeret bulma hastalığıdır. Başarısız bir insan neden başarısız olduğu konusunda birlerce mazeret bulabilir. Bu bir düşünce hastalığıdır. Bunlardan bazıları... Sağlığım bozuk. Çok yaşlıyım ya da çok gencim, eğitimim yetersiz, yeterince zeki değilim, şanssızım, kişisel felaketlerden kurtulamıyorum... Bu listeyi daha da uzatabiliriz. Dünyanın kaderini değiştirmiş, başarılı olmuş kişilerin mazeret bulma hastalığının arkasına sığındım ne duydum ne de gördüm. Atatürk sağlık mazeretinin arkasına sığınabilirdi. Roosevelt tutmayan bacaklarının arkasına sığınabilirdi. Kenedy başkan olmak için çok gencim diyebilirdi. Eisenhower kalp krizinin arkasına sığınabilirdi. Hellen Keller kör-sağır-dilsiz olduğunu gerekçe olarak öne sürebilirdi. Kentucky yaşlılık mazeretini öne sürebilirdi. Edison eğitimi yetersiz bulabilirdi.

Başarılı insanların hayatı incelendiğinde şunu görürüz; sıradan bir insanın öne sürdüğü tüm mazeretler, başarılı insanlar tarafından da öne sürülecekken sürülmemiştir. Başarısızlık hastalığının kurbanı kendine bir mazeret seçtikten sonra ona yapışır kalır.

- Dört tür mazeret hastalığı vardır:
1. Sağlığım bozuk mazereti.
 2. Yeterince zeki değilim mazereti.
 3. Çok yaşlıyım ya da çok gencim mazereti.
 4. Şanssızım mazereti.

Sağlığım bozuk mazereti, kişinin başarılı olmamasında, daha büyük sorumluluk almasında, daha çok para kazanmasında temek faktördür. Milyonlarca insan sağlık mazeretinden yakın maktadır. Bu gerçek bir bahanedir. Bir doktor anlatıyor. Seminer çıkışında bir adam yanıma yaklaştı ve şunları söyledi: dedikleriniz çok doğru ama bana bir yararı yok dedi ve ilave etti, kalbimden rahatsızım ve kendimi sürekli kontrol altında tutmak zorundayım dedi. Daha sonra bu konunun uzmanı dört doktora gittiğini söyledi. Ve sorunun çözülmediğini söyledi. Benim önerimi sorduğunda doktora güvenmesini ve kendini sağlıklı olarak kabul etmesini söyledim. Eğer kalbiniz hakkında endişe etmeye devam ederseniz çok ciddi bir kalp hastalığına sahip olursunuz dedim.

Aynı doktor şunu söylüyor: Uçakta yolculuk yaparken yanımdaki yolcudan tik-tak sesleri duydum. Şaşılm bir şekilde adama baktım. Ses o taraftan geliyor gibiydi. Adam gülümsemeyle bana baktı, bomba değil sadece kalbim dedi. Elbette şaşırmıştım. Adam anlatmaya başladı. Henüz üç hafta önce ameliyat olmuş. Ameliyatta kalbine sübap konmuş. Bu tik-tak sesinin yeni doku yapay sübapı sarana dek devam edeceğini söyledi. Ona ne yapacağımı sordum. Döndüğümde hukuk okuyup, bir kamu sektöründe çalışacağını söyledi.

İşte size iki örnek, birinci kişi organik olarak hasta olup olmadığından emin değil. Duyguların sahip olduğu bir hastalık. Endişeli, canı sıkkin yenildiği yolunda duygusuna destek verecek birisini arıyor. İkinci adam zor bir ameliyat geçirmiş. İyimser , bir şeyler yapmak ve başarılı olmak istiyor. Diğer çok yaygın mazeret bulma hastalığı da zeki değilim mazeretidir. Bu oldukça yaygın bir hastalıktır. Bu konuda iki temel hata yaparız.

- a. Kendi zeka gücümüzü küçümseriz.
 - b. Diğer insanların gücünü abartırız.
- Burada önemli olan ne kadar zekaya sahip olduğumuz değil, sahip olduğumuz zekayı nasıl kullandığımızdır. IQ'su 100 olan olumlu, iyimser ve işbirliği yapan kişi IQ'su 120 olan olumsuz, karamsar ve işbirliği yapmayan kişiden daha çok saygı görür ve daha büyük başarılar elde eder. Unutmayalım, zekamıza yol gösteren düşünceler sahip olduğumuz zekadan çok daha önemlidir. Zeka mazeretini nasıl yok edebiliriz?
1. Kendi zekanızı asla hafife almayın. Başkalarının zekalarını gereğinden fazla büyütünmeyin. Yeteneklerinizi keşfedin. Sahip olduğunuz özellikler üzerine konsantre olun. Önemli olan ne kadar IQ'nüz olduğu değil, onu nasıl kullandığınızdır.
 2. Tutumunuzun, zekanızdan daha önemli olduğunu unutmayın. Ben kazanabilirim, başarabilirim tutumunu geliştirin. Bir işi neden yapamayacağınızı değil, neden yapabileceğinizi araştırın.
 3. Düşünebilme yeteneğinizin, bilgileri ezberlemekten daha önemli olduğunu unutmayın.

Aklınızı yeni fikirler yaratmak için kullanın. Zihinsel yeteneğinizi tarih yazmak için kullanın, başkalarının yazdığı tarihi ezberlemek için değil.

4. Başarmak için yaş mazeretini aşın. Yaş mazereti başarının önündeki en büyük engeldir. İki şekilde ortaya çıkar. "Çok yaşlıyım" türü, yaş mazeretinin en yaygın olanıdır. Unutmayalım, biz yaratmadığımız sürece hiçbir zaman yaş bizim özrümüzü olamaz. Kaç yaşında olursanız olun, şu anki yaşınıza olumlu bakın. Hala gencim diye düşünün, yaşlıyım diye değil, ufuklara bakın, coşku sahibi olun. Ne kadar üretken zamanınızı kıldığını hesaplayın. 50 yaşında bir insanın bile öünde, fırsatlarla dolu yılların %40'ı vardır. Başlamak için hiçbir şey geç değildir. Yıllar önce başlamalıydım biçimindeki düşüncüyü bırakın. Bu, başansızlık düşüncesidir. En iyi yıllar önümüzdeki yıllardır. Şimdi başlayacağım düşüncesi başarılı insanların düşünce biçimidir. Son olarak başarımızı engelleyen mazeretlerden biri de; "Ben şanssızım, kötü talih yakamı bırakmıyor." anlayışıdır. Başarılı insan hiçbir işini şansa bırakmaz. Amacına varmak için sürekli çalışır. Bir insanın geleceğini yönlendiren şey şans değil; hazırlık, planlama, çalışma ve başarıdır. Bir şeyi gerçekten başarmak isteyenler mutlaka bir yol bulur, istemeyenler ise mazeret bulur. Siz mazeret bulanlardan değil, yol bulanlardan olun.

*Yıldırım Dil Kursları Kurucu Müdürü

CHP Dosyası:(II)

DENİZ BAYKAL'DAN SOLCU, BAYKAL CHP'SİNDEN DE SOL PARTİ YARATILMAZ.

Halk yerel seçim sürecinde, bir kez daha siyaset aktörleri, partileri tanıma fırsatı bulmuştur. Siyasetin hangi zeminler ve hangi eksenler üzerinden cereyan ettiğine tanık olmaya çalıştı. 29 Mart 2009 yerel seçimlerinde sadıktan SGP (Sahil Güvenlik Partisi) olarak çıkan Baykal yönetimi, siyasetini solun ve sosyal demokrasinin ilkeleri üzerinde Türkiyeliştirmedi. SGP olarak CHP'nin sağ, dinci, muhafazakar ve milliyetçi partilerden farklı olarak, hangi alternatif politika ve seçeneklerle halkın karşına çıkacağını beklendi. Sonuçta CHP'nin parti olarak yerel seçimlerdeki kazanmaktan daha çok, sadece oy artırma kaygısı olduğudur. Baykal bu seçimlerde "bakın oy oranımız artmıştı" derinliğinde seçim kampanyası sürdürmüştür. Bu sürecin siyasi konu mankeni olan adayları ise, tüm yaşadıkları sıkıntıları içine atarak, hiçbir şey olmamış gibi tekrar Baykal hizbinin gölgesine sığınmak zorunda kaldılar.

Siyasetin solu halen boş. Alternatif bir siyasal oluşum ve proje gündemde olmayınca, gerek medya, gerekse iş dünyasının bir kesimi, AKP karşısında Baykallı CHP ile devam edelim yönünde yayın yapmak ve görüş beyan etmektedir. Bu ise siyasetin ve demokrasinin halksız sürdürüldüğünün en somut örneği olarak karşımızda duruyor. Siyasetin geleceğini halkın değil, gücü ve iktidarı elinde tutanların belirlediği Türkiye'de, siyasetin en önemli sorunu, aslında siyaseti özğürleştirmek olduğunu gösteriyor. Halk, demokrasi güçleri, sol ve sosyal demokrat seçmenler, CHP'den umutlu bir bekleyiş içinde değildir. Fakat yukarıda belirttiğimiz gibi, bir gurup medya tekeli ve ekonomi dünyası, AKP'ye karşı "yenilenmiş" ve "cılalanmış" CHP istiyor.

ALEVİLERİ SİYASETİN KUNTA KİNTİ'Sİ HALİNE GETİREN CHP İLE YÜZLEŞMESİ GEREKEN İLK TOPLULUK YİNE ALEVİLERDİR.

Halk ise aslında yeni bir sol ve sosyal demokrat kimlikli parti seçeneğinin yaratılmasını arzuluyor. Özellikle Baykallı CHP'nin ayakta durmasını sağlayan ve onun toplumsal desteğinin sunan Alevi seçmenlerinin, CHP ile doğrudan yüzleşmesi zorunlu ve ilkesel bir sorumluluk haline gelmiştir. Bu yüzleşme mutlaka gerçekleştirilmelidir. Bu yüzleşmeyi engellemeye çalışan bir çok siyasi fırıldak ve rantçı yalaka takımı karşı çıkmaya çalışacaktır. Buna rağmen bu yüzleşme gerçekleşmelidir. CHP merkezinin "satın alınmayacak adam yoktur", "Aleviler

CHP'ye mahkumdur" ve "Aleviler özel bir önem göstermeye gerek, onlar tıpış tıpış bize oy verecektir " rahatlığını ve görüşünü boş çıkarmak ise, ancak siyasette onurluca dik duranların, Alevi hareketin onurlu ve ilkeler uğruna mücadeleyi Alevi toplumun lehine sürdürenlerin başlatacağı bir faaliyet olabilir. Zamana, mekana, statüye ve ranta göre fırıldaklık yapanların bu yüzleşmeyi gerçekleştirmesi mümkün olamaz. Onlar dün olduğu gibi, bugünde CHP kapısında nöbet tutar, gündelik kırıntılar peşinde koşar ve ilçe belediyelerinde aşgari ücretli işe talip olan zavallı yalaka tipleridir.

Bu zavallı tipler bir yandan Alevi hareketi içinde görünür, bir yandan da Alevileri kimliklerine hiçbir saygısı olmayan, Alevi toplumun hak ve taleplerine kulak tıkayan, inkarcı CHP'nin sözcülüğüne soyunurlar. Siyasal alanda Alevi kimliğini kullanarak kişisel kurtuluş peşinde olan diğer bir grup siyasetçi profili daha var. Bu gruptakiler ise, sadece Alevi olmalarından dolayı, Alevi hareketinin yıllardır sürdürdüğü mücadelesinin hiçbir yerinde çalışarak, örgütlü ya da üye olarak yer almadan, sadece Alevi hareketinin büyüyen mücadelesinin, sembolik ve medyatik kısmına dahil olarak, buradan kurdukları ilişkileri "Alevilerin siyasal alandaki temsilcisiyim" sıfatını kullanarak kendileri siyasi partilere pazarlamaya çalışırlar. Davasına bağlı, örgütlü mücadelenin önemini bilen örgütlü Alevilerin bir çoğu, siyasal alanda bireysel davranan bu kişilere yıllardır gereken saygısını, dostluğunu ve misafirperverliğini ihmal etmedi. Demeklerinde düzenledikleri panellerinde ve kültürel etkinliklerin onlara yer verdiler. Fakat bu kişilerden bir çoğu, Alevi derneklerinin yurt içindeki ya da yurt dışındaki etkinlikleri üzerinden geliştirdikleri ilişkileri, seçim öncesi milletvekilliği ya da Belediye başkanlığı adaylığına tahvil etmeye çalıştı.

Oysa Alevi hareketinin söylemi, maddi ve manevi "bireysel kurtuluş" yerine, demokratikleşmek, özgürleşmek, laiklik, eşitlik için siyaseti toplumsallaştırmak ve "hep beraber kurtulmak" ilkesini önerir. Dün olduğu gibi, bugünde CHP dahil hiçbir partide, Alevi hareketinin desteğini alarak, önerilmiş tek bir "Alevilerin temsilcisi" yoktur. Ne parti genel merkezlerinde, ne yerelerde, ne de Belediye yönetimlerinde böyle bir temsilci yoktur. Dolayısıyla bu sıfatları kullanarak, siyaset yapanların hiç birinin Alevi hareketiyle ve onların kurumlarıyla bir ilişkisi yoktur. Bugüne kadar CHP ile ciddi bir siyasal hesaplaşmayı hep dile getirilmiş ama bir türlü gündemine almayı başaramamış Alevi hareketinin, artık bu "adam yerine konulmadan kullanılmaya" dur diyecek bir siyasi açılımı yoktur zorunlu. Toplumsal kaygı yerine daha çok kişisel kaygılarıyla hareket eden bu tip kişilikler ise Alevi hareketinin ve toplumun CHP hesaplaşmasına engel olması pahasına, bu yüzleşmeyi yapmanın, tarihsel ve onursal bir sorumluluk olduğunu bilince çıkarmak zorundayız. Alevilere siyasetin "Kunta

Kinti'si" muamelesi yapanları aklayan zihniyeti, yine Aleviler affetmeyecektir.

CHP'NİN TOPLAR DAMARI OLAN HALK, ARTIK ATAR DAMAR OLMAYI DÜŞÜNÜYOR.

Türkiye'nin sol-sosyal demokrat seçmenlerinin en büyük yanılgısı belki de, Deniz Baykal'dan solcu, CHP'den de sol parti yaratma ya da bekleyişi içinde olmasdır. Bunun imkansızlığı orta yerde sergilenmişken, bu nafile bekleyişin anlamsızlığını görmek ve göstermek gerek. Çünkü CHP, Türkiye yükselen muhafazakarlık, siyasal İslamcı, milliyetçi ve sömürü siyasetinin alternatifi olmaktan çok uzak bir siyasi adrestir. Türkiye'de siyaset giderek sağ eksene oturmaktadır. Solun siyasal hayattaki yaşam alanı ise buna paralel olarak daralmaktadır. Çünkü Türkiye'de sağcılığın, gericiiliğin ve muhafazakarlığın yükselmesini besleyen bir çok olgu var. Resmi siyasal söylem, eğitim sistemi/anlayışı, Diyanet İşleri Başkanlığının varlığı, her on yılda bir tekrarlanan darbeler, onbini aşkın kuran kursu, İmam Hatip Okulları, yüz bin devlet imamı, Anayasa ve hatta resmi ideolojinin hipnozundan kurtulmamış, onun sözcüsü olan CHP'nin varlığı bile sağcılışmayı ve gericiiliği beslemektedir. Böylece resmi argümanlar ve politikalar sayesinde toplumu da giderek sağcılaştırıyor. CHP'nin son dönemlerdeki politikaları, çalışmaları ve siyaset tarzı daha açık bir şekilde sağa açılım ve sağcılık üzerinde kendini tanımlamaktadır. CHP'nin gericiilik karşısında mücadele alternatif strateji yoktur. Çünkü CHP'nin gericiilik ve sağcılık karşısındaki mücadelesi, sağın ve gericiiliğin siyasal alanı daraltmıyor aksine genişletiyor. Bu durum ise, sol siyasetin toplumsallaşmasını ve toplumun siyasallaşmasını engelliyor.

CHP SOLA DEĞİL, SAĞA VE GERİCİLİĞE AÇILIMIN POLİTİK ADRESİ HALİNE GELMİŞTİR.

CHP daha çok sağa ve gericiiliğe alan yaratan politik eksene evrilirken, sağcılaşmanın kendisini güçlendireceğine inanıyor. Milliyetçilik, dindarlık, sağcılık gibi yaklaşımlarla özdeşleşmeye çalışan CHP türü politik metamorfik başkalaşım sürecinin mağduru, maalesef yıllardır bu partinin toprak damarı olan halk oluyor. Halkın kendisi, CHP için bir anlam ifade etmediği için, "halk partisi" özelliğini kaybetmiş ve genel başkanına siyaset dışı bağlarla ve ilişkilerle bağlanmış bir kadro partisine dönüşmüştür. CHP'nin kadrolarının sol ve sosyal demokrat siyasal zeminler dışındaki kadro bileşimi olduğu göz önünde bulundurulursa, bunun ne almama geldiği daha net anlaşılacaktır. Çarşaf açılımı, Kuran Kursu açılımı, Tarikat açılımı ise tam anlamıyla, siyasi dinbazlık türü bir girişimieri ise, bu tezimizin en somut kanıtıdır.

Turan Eser*

Bu açılımları yapan CHP'nin lideri Deniz Baykal'da solcu değildir. Dolayısıyla Baykal'dan solcu yaratma ve olmasını beklemek beyhude çabadır. Çünkü Baykal denilince akla "hizipçilik" gelir. Solun ve sosyal demokratların birleşmesi, güç birliği yaratması, kalıcı projelerde ortaklı yaratması ya da solun arasındaki tartışmalara pozitif katkı sunacak tek siyasi bir uzlaşma pratiği yoktur. Deniz Baykal, demokrasiden, emekten, barıştan, laiklikten, cumhuriyetten ve gerçek bir sosyal- hukuk devletinden yana taraf olan partilerin ya da toplumsal dinamiklerin yan yana gelmesinin önündeki en büyük engeldir.

Sol siyasi eksen de durduğunu ifade edip, politik olarak direksiyona sağa kıvrınan CHP'nin, solun temel ilkelerine neden uzakta olduğunu tartışmak bu açıdan zorunludur. Bunun için de sol ve sosyal demokrat bir partinin "olmazsa olmaz" ilkelerini hatırlamak ve hatırlatmak gerekir.

Diğer bir önemli husus ise, "Egemenlik kayıtsız şartsız millete ait" olmadığıdır. CHP'de diğer partiler gibi egemenliği millettten alıp, kendi tekelleri altına aldı. Milletin kendi özgür iradesiyle barajsız ve dayatmasız seçerek TBMM'sine gönderdiği milletvekili yerine, parti genel başkanlarının belirledikleri genel başkan vekillerini seçtirmeyi demokrasi sanmıştır. Daha sonrada seçilen genel başkan vekillerinin TBMM çatısı altında kullanacağı iradeyi teslim alarak, egemenliği kayıtsız şartız genel başkanları tekline sokmayı savunan siyaset tarzını solculuk sanmıştır.

CHP'NİN SOL DERSLERE KATILMASI GEREK

CHP'nin bu hale gelmesinin tek sorumlusu olarak sadece Deniz Baykal'ı göstermek, eksik bir değerlendirme olur. CHP'nin merkez yürütme kurulu üyeleri, parti meclisi üyelerinin, partiye ve siyasete olan bağlılığı, solun evrensel ilkeleri, sol politikaların değerleri ve parti programı eksensinde değil, sadece çıkar ve rant ilişkisi üzerinden şekilleniyor. Hal böyle olunca partinin merkez kadrolarından, delegelerine varan zincirleme siyasi kazanın mağdurları ise maalesef halk oluyor. Herkesin bildiği bir hikaye vardır. Sağını ve solunu tayin etmek zorlanan askere, acemi birliğinin bildik ezberi hatırlatılırdı. "Sağına sarımsak, soluna soğan" Yani herkesin sağını da, solunu iyi bilmesi gerekirdi. Şimdi halkın, CHP'ye ve Baykal'a sağın politikaların ve sol ilkelerini ne olduğunu göstermesi ve hatırlatması gerekir.

*Alivi Bektaş Federasyonu Eski Başkanı**

Güldalı sergisi ANTALYA'da

Antalya Haber:

Kemal Küçükoçkaya

Antalya Divriği Derneği "**Divriği'yi Yakından Tanıyalım**" sergisi açıyor. Sergide Divriği'yi dünyaya tanıtan fotoğraf sanatçısı Yusuf Güldalı'nın çektiği Divriği ve Köylerinin fotoğrafları sergilenecek. Antalya Güzel Sanatlar salonunda sergilenecek sergiden önce bir de kokteyl düzenleniyor. Geçtiğimiz

yıl İstanbul Taksim Metro Sanat Galerisinde Yusuf Güldalı sergisi sergilenmiş çok büyük ilgi görmüştü. Yusuf Güldalı'nın geçtiğimiz yıl Sivas Valiliğinin katkılarıyla Sivas'ta da bir fotoğraf sergisi açılmıştı. Divriği'nin kültürel ve sanatsal fotoğraflarını dünyaya tanıtan Yusuf Güldalı doğa ve yaban hayvanları konusunda da çok sayıda fotoğraf çekiyor. Sergi 16 - 23 Mayıs tarihleri arasında

açık kalacak serigiyi Antalyada bulunan Divriğililer, turistler ve Turizm seyahat acentelerinin yöneticilerinin gezeceği belirtiliyor. Divriği Tarihinin ve doğa turizminin tanıtılmasında çok emeği geçen Yusuf Güldalı İzmir ve İstanbul'da her yıl Divriği'nin tanıtılmasında böyle bir serginin organizasyonunda yer alması durumunda sergiyi buralara da taşıyabileceğini söyledi. Sergide

ayrıca Abbas Atmaca'nın da fotoğrafları sergilenecek. 16 mayıs & 23 mayıs 2009 Antalya Güzel Sanatlar Galerisi Bahçesi Açılış Kokteyli 16 mayıs 17:00 19:00 Dernek tel : 0242 243 85 17 Kemal Küçükoçkaya: 0532 617 53 83 www.antalyadivrigi.net

Hasan DEMİR

Tecrübeli 25 yıllık aşçıyım.

Cafe, Otel ve Şirketlerde iş arıyorum.

İrtibat : (0536) 218 94 69 - (0212) 238 36 38

10673993806 T.C. No'lu
Kimliğimi kaybettim.Hükümsüzdür.
Melek BAYAR

Cennetin Kapıları İstanbul'da

Divriği Ulucamisi İstanbulda sergileniyor. Anadolu Selçuklu Mimarisinde Türkiye'de tek eser olarak kabul edilen Divriği Ulucamisi'nin taş bezemeleri fotoğraflandırılarak, İTÜ Taşkılla binasının

Mimarlık Fakültesinde sergileniyor. Sergiyi Mimar Hasan Basri Habulu düzenledi. Danışmanlığını ise Mimar Doğan Kuban üstlendi. Sergi Mayıs ayının sonuna kadar ziyaretçilere açık olarak gezilebilecek.

Divriği Ulu Camisi'nin kapalı bir müze haline getirilip yıpranmasını yavaşlatma kapsamında geliştirilen projeyi Mimar Hasan Basri Hamulu ve Doğan Kuban ortak birlikte geliştirdiler. İTÜ Taşkılla binasında sergilenen Cennetin Kapıları Sergisi Mayıs sonuna kadar ziyaretçilere açık olacak. Cennetin Kapıları Sergisinin açılışına çok sayıda Divriğilinin yanı sıra, Kültür Bakanı Müsteşarı İsmet Yılmaz, tarihçi yazar Necdet Sakaoglu, Sabri Koz, Kale Holding sahibi Sadık Özgür, İhsan Çalapverdi ve Mustafa Akgün katıldılar.

TAŞIN SANATA DÖNÜŞ ÖYKÜSÜ

Divriği'de Hürremşah'ın Heykel Sanatı Avrasya'nın iki paralel tarihi vardır: Göçer ve yerleşik. Birincisi enlemler arasında Pasifik'ten Orta Avrupa'ya kadar uzanan bozkırın göçer tarihi, diğeri ise bozkırın güneyinde Çin, Hint, İran, Mezopotamya, Ege ve Doğu Akdeniz'in yerleşik kültürlerinin tarihi. Bu bölgelerin yerleşmiş ve göçer halkları tarih öncesinde, ilkçağ ve ortaçağda, bir anlamda bağımsız, bir yandan da ortak bir tarih yaratır. Onların simbiyotik yaşamında göçer temelde alıcı, yerleşik ise vericidir. Fakat bu yaşam sadece bir alışveriş ortamı değil, tanımlı bir yapısal algılama içinde daha iyi yapılabilecek dinamik bir etkileşim ortamıdır. Göçerler güneyde fethettikleri ülkelerin insanlarıyla karışır. Bu sadece etnik karışım değildir. Fethedilen ülkelerde köklü kültürel değişimlere yol açar. İran'da Selçuklu Rönesans'ı denen çağ, Çin sınırından gelecek Budist Orta Asya'dan geçen Türk boylarının

yeni Müslüman olmuş İran'da yarattıkları büyük kültürel değişimdir. İran'ın geleneksel kültür ortamına daha önce egemen olan Araplar İslamı getirir. Daha sonra yeni Müslüman olan yarı pagan Türk göçerlerin egemenliğinde İran'da Selçuklu Çağı denilen kültürel sentez ortaya çıkar.

11. yüzyıl ortalarından başlayarak Selçuklular Anadolu'nun sınırlarını zorlamaya başlar. 12.-15. yüzyıllarda İran'da oluşan yeni senteze Hristiyan-Bizans bileşeni de eklenir. Alparslan'ın komutanlarından biri olan Mengücek Bey yeni cennet ağaçları üzerine hayal ettiği metaforik bir soyutlamadır. Her metrekaresi büyük bir taşoyma-yontu şaheseriyle dolu bu taçkapılar bir heykel müzesi niteliğindedir. Orta Asya'dan Akdeniz'e, Türklerin ilişkide oldukları bütün bir kültür ortamının yüzyıllar süren simbiyotik sanat ilişkilerini özetlemekte ve Türklerin göçer kültüründen yerleşik kültüre geçişlerindeki mekanizmaları yaptırdığı en büyük anıt Divriği'de Ahmet Şah ve eşi Turan Melik tarafından yaptırılan Divriği Ulucamisi ve bitişik şifahane'dir. Sanat ve kültür tarihi açısından en ilginç ve önemli olgu Divriği Ulucamisi ve Şifahanesi'nin, en küçük Anadolu beyliklerinden

birinin bir alt merkezinde inşa edilmiş olmasına karşın Selçuklu çağının en önemli yapıtı olması ve sıradan bir taş oyma bezemenin çok üstünde heykelsi yontularının sadece İslam sanatı içinde değil dünya sanat tarihinde de başka bir benzerinin olmamasıdır.

Divriği Hazinesi insanlığın ortak bir sanat gösterisi olarak bir müze bağlamında korunmalıdır. Dünya sanat tarihinde benzeri olmayan yontularıyla Türkiye ortaçağ sanatının en önemli yapıtı kabul edilen Divriği hazinesi, UNESCO'nun dünya mimari anıtları listesindeki tek Türk anıtidir. Divriği Ulucamisi'nin taçkapılarını süsleyen motifler, küçük boyutlu, hepsi birbirinden farklı ve bir bölümü tamamlanmamış, yontucunun cennet ağaçları üzerinde hayal ettiği metaforik bir soyutlamadır. Her metrekaresi büyük bir taşoyma-yontu şaheseriyle dolu bu taçkapılar bir heykel müzesi niteliğindedir. Orta Asya'dan Akdeniz'e, Türklerin ilişkide oldukları bütün bir kültür ortamının yüzyıllar süren simbiyotik sanat ilişkilerini özetlemekte ve Türklerin göçer kültüründen yerleşik kültüre geçişlerindeki mekanizmaları yaptırdığı en büyük anıt Divriği Ulucamisi ve Şifahanesi'ne bu kültürel değişimleri yansıtan bir müze olarak bakmak gerekir. Bu taş bezemeyi yaptıran kabul etmemiz gereken Ahlatlı Hürremşah dünyanın en büyük sanatçıları arasında sanat tarihine girmesi gereken bir yaratıcıdır. Divriği Ulucamisi ve Şifahanesi'nin sorunu, sanıldığı gibi, basit bir taş yapı onarımı olmayıp, dünya çapında bir başyapıtı, artık zarar göremez, zarar verilemez şekilde bir müze olgusuna dönüştürmektir. Bu yapının tümünün müzeye kaldırılması gibi bir işlem öngörülemeyeceği için, yapının kendisinin bir müzeye dönüştürülmesi gerekir. Hedef, yapının taç kapıları bir Bergama Altarı, bir Partenon Frizi, bir antik heykel gibi korunmasını sağlamaktır.

Yeni yüzyılın birçok "restorasyon" tahribatlarından biri ve kuşkusuz en önemlisi 2008 yılında Divriği'de yaşandı. Anadolu'daki Türk eserlerinin en eskisi kabul edilen 850 yıllık Kale Camii sözde restore edilirken sıvalarına, terasına, taç kapısındaki eşsiz Fars kemerine kadar nesi varsa biçim değiştirdi. Zavallı mabede, çimentoyla, çinkoyla, Afyon mermeriyle, plastik boyalarla giydirildi!

Necdet SAKAOĞLU

Divriği'deki mimarlık şaheserinin, sanatsal eşsizliği, yazarlara, ozanlara düşün, esin ufukları açan gizemleriyle daha da zenginleşmiş özgünlüğü; kapılarında, kubbe- tonoz örgelerinde, duvar yüzeylerinde "bir anda, beklenmedik bir nedenle iş bırakılmış" izlenimi veren dekoratif soruları ile sekiz asırdır koruyabilmiş olmak bir mucizedir. İyi de Divriği'deki bu kadar narin ama iyi korunmuş şahesere, bilim ve teknoloji çağı 20. Yüzyılda, hesapsız sorumsuz çok kaba müdahaleler nasıl yapılabilmıştır?... Külliye bütün zamanlarının en ağır tahribatını son 50 yılda yaşadığı da inkâr edilemiyor. Korkumuz, eski eserlerimizin korunması konusunda 21. Yüzyıla umut bağlamanın da hayal kırıklığıyla noktalanacağıdır. Yeni yüzyılın birçok "restorasyon" tahribatlarından biri ve kuşkusuz en önemlisi 2008 yılında Divriği'de yaşandı. Anadolu'daki Türk eserlerinin en eskisi kabul edilen 850 yıllık Kale Camii sözde restore edilirken sıvalarına, terasına, taç kapısındaki eşsiz Fars kemerine kadar nesi varsa biçim değiştirdi. Zavallı mabede, çimentoyla, çinkoyla, Afyon mermeriyle, plastik boyalarla giydirildi! Bu sorumsuzluğu ne

merkezi ne yerel sorumlular, ne bir üniversite, ne sivil toplum kuruluşları, ne âlimlerimiz, uzmanlarımız önemsediler. Ola ki bu bir deneme idi; Kale Camiinin yok edilmesine ses çıkarılmadığına göre sıra dünyaya bir harika armağan eden Ahmed Şah'ın, Turan Melek'in, Hürremşah'ın, Hurşad'ın, Tiflisli Ahmed'in, Kâtip Mehmed'in eserine gelmiş demektir. Üstüne kondurulan çatı, arkasına bindirilen suya rutubete boğma galerisi (!) çevresine örülen basbayağı duvarlar, muhitini dolduran kaçak yapılar, bezemelerine sürülen çimentolar, hırsıza kaptırmayalım gerekçesiyle şuraya buraya götürülen donanımı; "Allah korusun!" dedirten bir kâbusun yaklaştığını gösteriyor. Dünya İnsanlık Mirası listesine, Türkiye'den dahil edilen yegane mimarlık anıtının başına gelenleri ve gelecekleri sergilelemeler sunumlar toplantılar önleyleyebilir mi?... Bu, iyimser olmak için yine de bir umuttur. Sayın Basri Hamulu, çocukluğunu çevresinde geçirdiği ant eserlerin kurtulması duyarlılığıyla hepimize bir umut ışığı tutuyor. Hamulu'ya ve ekibine özverili çabaları için teşekkürler...

Divriği Ulucamisi ve Şifahanesi dünya ortaçağ sanatının en önemli yapıtlarından biridir. Bunun'da ötesinde, ne Türk ve islam sanatında ne de başka dönem ve ülkelerin mimarilerinde eşi olmayan bir yontu sanatı başyapıttır.

Hasan Basri HAMULU

11. Yüzyıldan sonra yavaş yavaş müslümanlığı kabul ederek, islam dünyasına egemen olmaya başlayan Türklerin Asyanın orta kuşağında göçer dünyası ile yerleşik dünyanın ara kesitindeki simbiyotik yaşamlarının başka eşi olmayan bir ürünüdür. Yeni coğrafyalarda değişik toplum geleneklerini de absorbe ederek gelişen Türk-İslam Toplumu büyük bir birikimin sentez yada sinkertizmini Divriği gibi yapalarda ortaya koymuştur. Divriği bu tarihi perspektifte, asyanın orta kuşağının bir sanat sözlüğü niteliği taşır. Hürremşah ve yanındaki taş yontucular bu sözlüğe mucizevi bir ifade kazandırmışlardır. Bu sezgînlikte bir taş yontu yaratılmasısadece Divriği'ye özgüdür. Başka bir deyişle Divriği bir asya sanatı müzesidir. Bu müzenin zenginliğini oluşturan taş oymaların mimari ve yontu açısından en olağanüstü olanları taç kapılardır. Özellikle cami ve şifahane taçkapıları 800 yıldır dış hava etkilerine açıktır. Yağmur, kar,don, rüzgar giderek artan hava kirliliğidoğal malmaze ereyonu ve insanların yapıya verdiği zararlar

yapıyı giderek daha büyük bir hızla tahrip etmektedir. Bunun da ötesinde özgün halinde toprakla örtülü olan yapının bir çatı ve saçakla örtülmesi yapının özgün karakterini yok ettiği gibi duvarların daha çok kirlenmesine de yol açmıştır. Yapının eşsiz yontularının dış hava etkilerinden kurtarılacak kesinlikle müze koşullarında korunması gerekmektedir. Yapıya özgün mimari karakterinin kazandırılması gerekmektedir. Her ayrıntısı yerinde yontulmuş ve herhangi bir şekilde yenilenmesi sözkonusu olmayan bu evrensel değerde heykeli korumak ancak onu bir müze haline getirerek olabilir. Bu öneri Prof. Doğan Kuban tarafından birkaç yıl önce geliştirilen bir ön fikirdir. Vaktiyle zaten boş olan alanda gerçekleştirilmesi mümkün olan bu proje, bir Divriği korusu içinde tümüyle çelik ve camdan şeffaf bir yapıyla anıtı bir müze objesi gibi koruyarak Dünya Koruma Uygulamaları içinde onu özel konuma yükseltecektir. Divriği kentini de evrensel mirası koruma bağlamında bir dünya kenti yapacaktır.

NİLÜFER MURATOĞLU

nilufermuratoglu@gmail.com.tr

Saklı Kalmış Bir Hüzün

Gökyüzü var olmadığı zaman
İnsanlar var olmadığı zaman
Tanrılar henüz doğmadığı zaman,
Ölüm var olmadığı zaman

Bazen dışarıda bahar olanca canlılığıyla hüküm sürerken içimize bir acı çöreklenir ve hüzünlü olur. Bir arkadaşımızı kaybettik.Genellikle "biz" ile başlayan çoğul cümleler kurmam ve genellikle cümlelerim "ben" ile başlar.Herakleitos'un bir cümlesi beni derinden etkilemiştir: "Karanlıklara sesleniyorum." İşte ilk kez mitoslardan ve tanrılardan uzak insanın kendi sesidir bu.Ben sesleniyorum ve asıl felsefenin bir başka başlatıcısı da Herakleitos'tur bana göre."Ben" ile düşünme ve sorumluluk başlar. Yani bütün edimlerimden,sözlerimden, yaptıklarımın ben sorumluyumdur. Artık yaptığım bütün yanlışlar da bana aittir.Felsefi anlamıyla kısaca söylersek "ben" diyebilmek felsefe açısından çok önemlidir.Niye "biz" sözcüğünü kullandın dersiniz,"biz"i belli bir kuşaktan olan insanları için,yitik bir kuşak olan 78'liler için kullandım.Yanlış anlaşılır mı anlaşılmaz mı çekincesine kapılmadan yazmak istiyorum. O kuşağın birçok bireyi gibi arkadaşımız da ateistti.Son sözlerinden biri de "Ben Allah'a inanmıyorum" oldu. Onun gibi birçok insan için ızdırap konusu olan bir olgu var ki bunun çözümü hoşgörü kalitemizin yükselmesinde ve tartışmaya açık bir toplum olmamızda saklıdır.Evet,ateistlerin cenaze törenlerinde hep bir ikiyüzlülük yaşamak zorunda kalıyoruz.Hatta birçok arkadaşımızın vasiyetini yerine getiremiyoruz. "Bunca sorunla baş eden bir memlekette tartışılacak başka konu kalmadı mı?" diyebilirsiniz. Fakat bu sorun da ölüye saygı ve bir hak ve demokrasi sorunudur. Batıda bugün ateistlerin "belki de tanrı yoktur" sloganları otobüslere yazılırken ya da başka edimlerle ateistlere de özgür haklar verilirken neden ateistler de kendi inançlarını saklamadan,bir din görevlisi tarafından uğurlanmadan doğaya karışmasın? Ben ekolojik açıdan yakılmaktansa bir ağacın altında gömülü olmayı tercih eder ve arkadaşlarımdan ardımdan Edip Cansever'in Ben Ruhi Bey Nasılım? adlı şiirinden seçilen dizeleri okumalarını yeğlerim. Şimdi sizlere çok sevdiğim başka bir şair olan Ceyhun Atuf Kansu'nun bir şiiri ile veda ediyorum, bütün acılarımıza karşın daima umutla...

Yaşayan Bir Tanrıya

Biz durur yalvarırız tek bir tanrıya
Neden yalvarırız? Acı çekmemek için
Aşklarımız,işlerimiz,ölülerimiz için
Kiliselere,camilerde,havralarda!
Aşkların,işlerin,ölülerin ne işi var oralarda
Ölülerin çoktan taze ot bitmiş üstünde
Aşklarımız çoktan güllerin estiği rüzgarda
Yalvarmaya değil yaşamaya çağıran bir tanrı
Kiliselere,camilerden,havralardan dışarda.

MEGA FAX

SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Cafer ÇELİK

Merkez: Şehit Ahmet Sokak Mecidiyeköy İş Merkezi No:4/42 Mecidiyeköy - İSTANBUL

Tel: (0 212) 275 82 48 Gsm: (0 535) 457 48 57

Mehmet ÇAĞLAYAN

Akşemsettin Mahallesi Cengiz Topel Caddesi No: 73 / C
Alibeyköy - Eyüp / İSTANBUL

Tel.: 0212 626 12 89 GSM: 0536 544 36 58

MUSLIM DOĞAN

muslumdogan59@yahoo.com

Doğru İş

Düşünce iyi düşünülün!
Söz iyi söylensin!
İş iyi yapılınsın!
Avesta adlı kutsal kitabın yazarı Zerdüş Peygamber tarafından söylenen bu özlü felsefi sözler, Anadolu Aleviliği'nin temel kaynağı durumundadır. İnsan-ı Kamile ulaşmada olmazsa olmazdır.Bu sözlerin anlamı; Eline Beline Diline sahip olmaktır.Yoldaşına yoldaş olmaktır. Mürşit önünde canlara verilen söze bağlı kalmaktır.Dem ile Cem'de hakikat sırrına ermektir. Yoksula yardım etmek demektir.Yol Erleri ile dayanışma demektir.

Biz ne yapıyoruz?Tam tersini.İdeal insana ulaşma kaygısını özünde saklayan yaşam felsefemize artık çok uzaktayız. Kırsal yaşamımızdaki geliştirdiğimiz iç hukuktan eser kalmadı.Yol bilenlerimiz yollarını şaşırdılar. Manyetik kuzeyimiz olan zahir ile batini buluştuğu noktadan yani felsefemizden uzaklaştık. Gönül yolundan , marifet kapısından uzaklaştık. Kimimiz hacı kimimiz ana kimimiz bacı olduk. İkrarımızı bozduk.

Mürşit ile cem ederken; Dede; tüm yol eri canlara sorardı? **Gönüller bir mi erenler.**

Yol erleri, cem-i ayin canları hep bir ağızdan **Eyvallah**, derlerdi. Üç kez tekrarlanırdı bu. Hakk'a birlik olunurdu. Dost olunur ikrar edilirdi canla can olma.

Peki ya şimdi? Yol erleri yol bilen sayar olmuşlar kendilerini. Saptıkça yoldan bazen kapitalizmi bazen de kentleri suçlu bulurlar. Sarhoş olup dem ile cem eder hale gelmişler.

Yol bilenler adına dernekler kurup nasiplenir hale gelmişler.

Vekil olup ,yol erlerinin yolunu kesmişler. Olacak iş değil.

Bir vekilin görevi; **Yöresine ait yayın yapan bir gazetenin dayanışma gecesini engellemekmidir?**

Bu gücün yanlış kullanımıdır.Bu yol erlerinin, yol bilenlerin yapabileceği bir davranış değildir. Divriği Gazetesi'nin Dayanışma Gecesini sabote etmek, engellemeye çalışmak, esas olarak Divriğililere yönelik bir eylemdir. Sayın vekil bu olayı tüm yönleriyle açıklamalıdır. Erdemlilik bunu gerektirir.

Yapılan iş iyi yapılmamıştır. Burada bilinmesi gereken husus: Gazetenin artık ciddi bir kurumsallaşma sürecine girdiği hususudur. Bu noktada ki müdahale anlamlıdır. Divriğililer ve dostları gazetesine sahip çıkacaktır. Anadolu Aleviliğinin kent yaşamındaki bu olumsuzluklar, felsefenin zayıflığından değil kişilerin zaafından kaynaklıdır. Çağdaş yaşamın koşulları iç hukuk koşullarındaki sosyal yaşamı sonlandırmış olabilir.

Ancak felsefenin özü ve nirengi noktası zahir ile batının buluşmasıyla şekillenen felsefenin çağdaş dünyaya uyumunda hiçbir sorun yoktur.

Sorun felsefenin algılanmasındadır.Aynı sorun Marksizm'in ülke sorunlarının tespitinde ve bu sorunların çözümü konusunda yaşanmaktadır. Yeni tasarımlara ihtiyaç varken ,geçmişin geri ve dogmatik bakış açısı yeni geriliklere sebep olmaktadır.

Toplumsal sorunlarımızın çözümünde felsefemize yeniden güvenmemiz gerekecektir. Aydınlık bir gelecek, yaşam felsefemizi rehber edinmekten geçer.

KONGRE İLANI

Sivas Divriği Kayaburun Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği'nin Olağan Genel Kurul toplantısı 24 Mayıs 2009 tarihinde Avcılar Şoförler Odası Derneği'nde Saat: 14.00'da yapılacaktır. Çoğunluk sağlanamazsa ikinci toplantı. 31 Mayıs 2009 tarihinde aynı adreste ve saatte yapılacaktır. Üyelerimize duyurulur.

İrtibat: Hüseyin DURNAGÖZ - (0542) 311 96 17

Yönetim Kurulu adına
Başkan Hüseyin DURNAGÖZ

GÜNDEM

1. Açılış ve yoklama
2. Divan seçimi
3. Saygı duruşu
4. Raporların okunması ve müzakeresi
5. Kurulların ibrası
6. Gelecek dönem bütçesinin görüşülmesi
7. Dilek ve temenniler
8. Seçimler
9. Kapanış

Divriği Gazetesi Ankara'da dostlarıyla buluştu

Divriği Gazetesi üçüncü yaşını okurlarıyla ve yazarlarıyla birlikte Ankara'da Vedat Dalokay Salonunda kutladı. Dayanışma gecesini adıyla düzenlenen etkinlik Ankara'da bulunan Divriğilileri ve Divriği Gazetesi okurlarını buluşturdu. Etkinlik Çankaya Belediyesine ait Vedat Dalokay Kokteyl Salonunda 24 Nisan'da gerçekleştirildi. Bu etkinliğe çok sayıda Milletvekili, Divriğili İş adamları, kurum temsilcileri, dernek başkanları, yönetim kurulu üyeleri ve Divriğililer katıldı. Gece Dikmeçay (Eşke) Köyü Derneği Semah Ekibi'nin gösterisiyle başladı. Sunuculuğunu Cafer Çelik ve Arzu Kaygusuz'un yaptığı gecenin açılış konuşmasını Divriği Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Yahya Kemal Bayar yaptı. Bayar

konuşmasında Divriği Gazetesinin kuruluşundan bugüne kadar yaşadığı yayıncılık serüvenini anlattıktan sonra, Divriği Gazetesi'nin yayın çizgisinde demokratlara, aydınlara ve sola ihtiyaç var, diyerek Divriği'de yapılan yerel seçimlerde CHP'nin kazanmasını başarı olarak anlamak gerekir dedi. Geceye katılanların Divriği Gazetesi'ne sahip çıkmasını da öneren Bayar gazetenin bundan sonra yayın çizgisini daha fazla kurumsallaştırarak, daha geniş kesimleri Divriği Gazetesi'nde yan yana olarak görmenin özlemini yaşıyorum dedi. Divriği Vakfı başkanı Arif Ali Atay ve Ankara Divriği Kültür Derneği başkanı Muharem Höbek katılımcılara hitaben birer konuşma yaptılar. Birlik,dayanışma ve

beraberlik çağlarının yapıldığı konuşmalarda, ortak noktalar üzerinde birleşerek, ortak çalışmalar yapılması gerektiğine vurgu yapıldı. Böyle bir yayın mutlaka desteklenmeli ve geliştirilmeli diyen konuşmacılar ,bir yayının gerekliliğinden ve öneminden bahsettiler. Daha sonra Hüseyin Karakoç, Adem Aslandoğan, Grup Rüzgargülü ve Nurgül Ateş türkülerıyla salonda bulunan katılımcıları coşturdu. Yöreyle ait türkülerle insanlar bir an adeta köylerine gitmiş oldular. Gençlerden oluşan Rüzgargülü Grubu halaylarla insanları eğlendirdi. Divriği Gazetesi'nin yazarlarından Muharem Yağbasan ve Müslüm Doğan'a Divriği Gazetesi'nin " Kalemın Satılmasın" Plaketi verildi. Muharem Yağbasan'ın plaketine Sivas

Eski Milletvekili Mahmut Işık verirken, Müslüm Doğan'ın Plaketini ise Çalışma Eski Bakanı Ziya Halis verdi.Ziya Halis ve Mahmut Işık Divriği Gazetesinin yayın çizgisine vurgu yaparak, Divriği Gazetesinin yaşatılmasının önemine vurgu yaptılar. Geceye, Sivas Eski Milletvekillerinden Orhan Akbulut, Eski Mamak Belediye Başkanı Selehattin Öcal, Pirsultan Abdal Derneği Genel Başkanı Fevzi Gümüş, ve Divriği'nin köy derneği başkanları katıldılar. Geceye ÖDP İstanbul Milletvekili Ufuk Uras ,Divriği ÖDP İlçe Örgütü de mesaj gönderdiler. Çankaya Belediye Başkanı Bülent Tanık, Yenimahalle Belediye Başkanı Fethi Yaşar ve Kızılcaören Köyü Derneği Başkanı Hülya Bozkurt da çiçek gönderdi.

Divriği Belediyesi mülklerini satıyor

Divriği Belediyesi ikinci meclis toplantısını yaptı. Belediye encümen salonunda yapılan birinci toplantıda görev bölümü yapıldı. İkinci toplantı ise 5 Mayıs 2009 tarihinde yapıldı. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök belediyenin borçlu olmasından dolayı belediyeye ait gayrimenkullerin satışını ve kiralınmasını meclis gündemine getirdi. CHP'li meclis üyelerinin gayrimenkullerin satışına tam destek verdiği oylamalarda AKP'li ve MHP'li meclis üyeleri gayrimenkullerin satışına karşı oy kullandılar. Divriği Belediyesi'nin toplam 11 Meclis Üyesinin 7'si CHP'li üyelerden oluştuğu için CHP'nin karar çıkartmakta zorlanmadığı biliniyor.

BELEDİYE OTELİ SATILACAK
Divriği Belediyesi'nin gelirlerini artırmak için 20 yıllığına özel şirketlere kiralanmasına karar verilen gayrimenkuller şunlar. Taşbaşında bulunan Mülküyeti ve işletmesi Divriği Belediyesine ait olan Otel, Dügün Salonu, Çay Bahçesi ve Belediye Petrol'ü. Divriği Belediyesine hem gelir getiren hem de isdihtam imkanı sağlayan bu işletmelerin satılmalarına CHP'li meclis üyeleri evet derken AKP'li ve MHP'li meclis üyeleri karşı çıktı. Uzun yıllardır Divriği Belediyesinin işlettiği bu işletmeler kamusal hizmetlerin halka daha iyi hizmet için birer örnek teşkil ediyordu. Hem

işletmecilik hem de isdihtam açısından Divriği'ye büyük faydaları dokunan bu işletmelerin önümüzdeki günlerde Divriği Belediyesi aldığı bu kararla özel işletme sahiplerinin eline geçeceği Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök eliyle karara bağlanmış oldu. Divriği Belediyesi Başkanı Hakan Gök'ün seçim vaatlerinden önce Divriği Belediyesinin mülklerinin satışlarını hızla gündeme getirmesi tartışmalara yolaçıyor.

NELER SATILIK

Divriği Belediyesine ait ev ve arsalar satılacak. 5 Mayıs'ta Divriği Belediyesi Meclisinin aldığı karar bu yönde. 10 yıllık AKP'li belediyenin satmak için yöneldiği her karar CHP'li meclis üyelerinin karşı çıkması neticesi AKP'li başkan bu satışları gerçekleştirememiştir. 29 Mart yerel seçimlerinde Divriği Belediyesini kazanan CHP'nin ilk iş olarak özelleştirmelere ve mülk satışlarına yönelmesi birçok partilide hayal kırıklığı yarattı. Önümüzdeki günlerde bu mülk satışlarının nasıl ve kimlere satılacağı ise başka bir tartışmanın ilk işaretlerini veriyor.

SU KULLANIMINDA ADALETSİZLİK

5 Mayıs tarihinde toplanan Divriği Belediyesi Meclisi yeni bir uygulamaya imza attı. Divriği Belediyesi Meclisi Divriği'de evlerde kullanılan suyun

tarifesinin belediye çalışanlarıyla normal vatandaşa aynı fiyatlandırma üzerinden olamayacağına karar kıldı. Divriği Belediyesi çalışanlarının normal vatandaşlara göre kullandığı su fiyatı yaklaşık olarak yüzde altmış daha ucuz olacak. Evlerde 20 ton'a kadar kullanılacak suyun normal vatandaşlara göre fiyatı 750 lira olarak belirlenirken bu oran belediye çalışanlarına 250 lira olarak yansıtılacak. Yani aynı miktarda su tüketen Divriği'li vatandaş 750 lira öderken belediye çalışanı 250 lira ödeyecek. Divriği Belediyesinin aldığı bu karar Divriği Halkı tarafından adaletsiz, ayrımcı bir uygulama olarak karşılandı. Uygulama Divriği Belediyesinin aldığı kararla önümüzdeki günlerde Divriğili konut sakinlerinin faturalarına yansiyacak.

OTOBÜS FİRMALARI ÇOĞALIYOR

Divriği'den İstanbul ve Ankara'ya yolcu taşıyan Divriği Nazar Otobüs işletmesine ve Sivas Tur Otobüs İşletmesine yeni rakipler eklenecek. Divriği Belediyesi Meclisi 5 Mayıs'ta yaptığı toplantıda mevcut iki yolcu firmasına ek olarak iki firmanın yazlıhanelerinin eklenmesini onayladı. Bu girişimin ardından Divriği Nazar ve Sivas Tur yetkilileri Divriği Belediyesine büyük tepki gösterdi.

PAZAR YERİ DEĞİŞTİ

Divriği'de Pazartesi günleri kurulan

kurulan pazar yeri günü ve pazarın yeri değiştirildi. Yeni pazar yerinin Hükümet Meydanı olarak belirlenmesine Divriği Belediyesi çalışanlarının normal vatandaşlara göre kullandığı su fiyatı yaklaşık olarak yüzde altmış daha ucuz olacak. Evlerde 20 ton'a kadar kullanılacak suyun normal vatandaşlara göre fiyatı 750 lira olarak belirlenirken bu oran belediye çalışanlarına 250 lira olarak yansıtılacak. Yani aynı miktarda su tüketen Divriği'li vatandaş 750 lira öderken belediye çalışanı 250 lira ödeyecek. Divriği Belediyesinin aldığı bu karar Divriği Halkı tarafından adaletsiz, ayrımcı bir uygulama olarak karşılandı. Uygulama Divriği Belediyesinin aldığı kararla önümüzdeki günlerde Divriğili konut sakinlerinin faturalarına yansiyacak.

Köylerarası turnuva'da sona doğru

Ankara Divriği Kültür Derneği'nin düzenlemiş olduğu 5'inci Divriği Köyler Arası Dostluk ve Kardeşlik Turnuvası başladı. Natoyolu Can Spor Tesislerinde oynanan turnuvanın ilk karşılaşmaları 12 Nisan 2009 tarihinde oynandı. Bu yılki oynanan turnuvaya 17 köyün futbol takımı katıldı. Coşkuyla başlayan turnuvanın açılışını

Divriği Kültür Vakfı Başkanı Arif Ali Atay ve Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanı Muharrem Höbek birlikte yaptılar. Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanı Muharrem Höbek turnuvanın açılışında bir konuşma yaptı. Höbek, bu yıl turnuvamızın 5'incisini büyük bir coşkuyla başlamış oluyoruz. Bu turnuva bundan böyle her yıl geleneksel olarak

devam edecek. Hep beraber dostluk barış ve kültür kaynaşmasını pekiştireceğiz. Turnuvaya katılan bütün dostlarımıza, dernek başkanlarına, dernek yöneticilerine ve tüm futbol takımlarına başarılar dileyerek turnuvamızın centilmenlik içerisinde geçeceğinden herhangi bir şüphemiz bulunmamaktadır dedi.

Aşık İhsani

Be hey benim yüce tanrım
Ben ölüyüm sen ölmüyorsun
Bu ne iştir ne hikmettir
Ben ölüyüm sen ölmüyorsun.
İhsani

Evet... o militan halk ozanı aşık İhsani öldü... O bir zamanlar bu topraklarda, yüzlerce yıldır mazlum ve mağdurların öfkelerini taşıyanlarla birlikte çağlayan olup akan koca yürek sustu... Neredeyse tam kırk yıl olacak ve onu kırk beşlik plak üzerinde bir elinde silah gibi sazi, bileklerinde ise zincirlerini kıran bir 'pirle' tanıştı. Sanki dersin saç ve sakalıyla, yüzüyle uykusundan uyanmış 'aşkın' bir deve benziyordu... O kırkbeşliği her elime alısta saygıyla niyaz eder, Pir sultan 'donunda' yeniden gözükmiş olabileceğini düşünürdüm.

Nasıl ki ölüm haberini sevgili abim verdiyse, sanırım beni onunla ilk tanıştığım yine o oldu. Daha çocuk yaşta sayılırdım. Köydeki toprak damlı konağımızın o gürül gürül akan çalgan sesiyle, nasıldasarsılışını ürpererek hatırlarım. 'Geliyoruz zincirleri kıra kıra hey...' deyşi, belli ki bizleri bir yerlere yürüyüş eyliliyordu. Ve o kükredikçe ince sıska bedenim, dağa taş sığmaz olurdu. Öfkem isyan olup tutuştuysa gelirdi... Bu toprakların tam ortasına düşmüş bir gök taşı gibi, tutuşturuyordu daha nice yüz binleri İhsani... 'Taban uyanıyor taban, Durduramaz onu baban..' diyordu.

Sonraları evimizin tek lüksü olan AGA marka radyomuzdan güç bela bulduğumuz TKP nin sesi 'bizim radyodan' dinlemeye çalışırdık onu. Ardından başka bir kanaldan hiç anlamadığımız dilden Kürtçe türküler, yada ağıtlar bilemiyorum- dinler, ailece göz yaşlarımızı birbirimizden gizler içimize akıttırdık. Ortak acıların sızısı yüreğimizde... Ta ki gaz lambamızın yakıtı tükenene kadar... O tükendikçe ben daha da çoğalıyordum, anadolunun o vurucu sesi İhsaniyle çoğaldığı gibi... Ve işte bu dev, yıllar sonra İstanbul spor sergi sarayında, hemde capcanlı olarak karşımdaydı. Bir kehanetim gerçekleşmişti...

'Özgür düşüncede arınmış günde
Teknik bilim savaşının en önünde
Kökü kanlı toprakların en üstünde
Yedi açan kızıl günde biz varız', 'baltasını bile, 'Mektup', 'Yıkasım gelir', 'Bıçak kemikte' bestelerini okudukça ortak adeta yıkılıyordu. Öyle ki bıraksalar İstanbullu teslim alacağız... Sanki dersin bizler için o 'bozuk düzenin' yıkılması da an meselesiydi...

Aşık İhsani bir devrimciydi. Eminim ki o dönem Anadoluda yüz binler, sosyalizmi ilk onun ağzından öğrenmiştir. Dolayısıyla o, sürece en çok katkı koyanlardan biriydi. Anti emperyalist mücadelenin 68 kuşağı Denizlerle birlikte, ABD bayrağı yakan da yine odur. 1960 dan 80 lere kadar işçi sınıfı grevlerinde hemen onların yanı başlarında olup, miting meydanlarını gümür, gümür sallayan da odur. Ve bu arada onun yolu Divriğiyede düşer. Her ne kadar karşı sivil bir güç tarafından 'komünistin' sesi kesilmeye çalışılırsa da, o Divriği halkı ve maden iççilerine sözünü söyleyecektir... Her bir plak ve daha sonra çıkan kasetleriyle, o zamanın satışları yüz binleri bulur. İşte bu devrimci sesi devlet kendi payına hiç de karşılıksız bırakmaz. Onu susturmak için her bir yola başvurur. Ve her zaman olduğu gibi yasaklamalar, göz altılar, tutuklamalar... Ve ödenen onca bedele rağmen susmaz aşık. Aksine Anadolunun her bir yanını dolaşıp, gelecek güzel günlerin doğumunu hazırlar...

Ama ne gam... İnsan olmanın hak ve bilinciyle bu günlerden çok daha ileride olan ülkeyin köklerine 12 Eylül darbesi, bir daha kolay kolay yeşermemesi için o ölümcül zehrini akıtır. Herkes kendi derdine düşmüş, yaralarını sarmaya çalışırken, o da bu zaman diliminde, bir yıldız gibi sönümlenip unutuldu. Ve 'gam' yükünü sırtına vurup buralardan memleketi olan Diyarbakıra ölmeye gider. Nicelerin aksine beş parasızdır... Ara sıra eşe dosta sorar bir haber almaya çalışırdım. Ve bir dönem çok yoksulluk çektiğini, hep hasta olduğunu söylerlerdi. Yinede onca vefasızlığa ki bu birazda gizli utançtır- rağmen, yinede hiç kimseye yüksünmemiş. Ve bir dönem yaşam felsefemize katkı sunmuş, içinde bulunduğumuz koşullara itirazın bu sesi, geçmişle birlikte 'sessiz ve sitemsiz' çekiliip gider...

Sanki; 'senin yalanlarınla hilelerinle baş edemedim, bu bana dert oldu. Bende senin önünde eğilmedim, buda sana dert olsun' diyen Seyit rıza gibidir gidişi...

Güle güle halk aşığı koca ozan, güle güle ...ışıklar içinde yat... Toprağın bol olsun...

YAŞAM HASTANESİ

AMELİYATLARDA KAMPANYA

SGK Hastalarının aşağıdaki ameliyatlardan ve Normal Doğumundan bir süre için

Fark alınmayacaktır

- Ø Kronik Apandisit
- Ø Kasık Fıtığı
- Ø Kıl dönmesi
- Ø Anal Fissür
- Ø Basur
- Ø Menüsküs
- Ø Katarakt (Fako)
- Ø Bademcik
- Ø Genizeti
- Ø Bel fıtığı
- Ø Hidroset
- Ø Varikosel
- Ø Normal Doğum
- Ø Yumurtalık Kisti
- Ø Deri Tümörleri

ÖZEL MUAYENELERDE KAMPANYA

Özel Hastalarımızın Muayenelerinde Bir süre için

~~80~~ YTL yerine,

30 YTL alınmaktadır.

SGK HASTALARINA KAMPANYA

SGK Mensupları
Hafta için 09:00 – 17:00 ile
Cumartesi 09:00 – 13:00
saatleri arasındaki
Muayenelerinden Fark almıyoruz.

ESTETİK VE GÜZELLİK ÜNİTESİ

Ø Estetik Ameliyatlara

Ø Saç Ekimi (Fue Yöntemi ile)

Ø Deri Hastalıkları Tedavisi

Ø Lazer Epilasyon (Son Teknoloji)

Ø Lazerle Kırışıklık Giderme

(Gençleştirme)

Ø Ameliyatsız Varis Tedavisi

Ø Diyetisyen Kontrolünde Zayıflama

Ø Sigara Bırakma Tedavisi

MUHARREM YAĞBASAN
muharem.yagbasan@gmail.com

Gezi Notları

Yoğun bir belediye seçmlerinden sonra biraz dinlenmek ve stres atmak için geziye çıkmaya karar verdik. Önce Ankara'da olan işlerimizi takip edelim derken, yazarı da olduğumuz Divriği Gazetesinin düzenlemiş olduğu 3'üncü yıldönümü dayanışma gecesinde yemeğine katıldık. Gece Kurtuluş'ta bulunan Vedat Dalokay Salonunda gerçekleştirildi. Bilindiği gibi salon 300 -350 kişilik bir kapasiteye sahip. Salonca çok fazla bir yoğunluk olmamasına karşın duyarlı ve düzeyli kişilerin katılımıyla güzel bir gece geçirdik. Sanatçıların neşeli ve hareketli türkülerıyla insanlar coştı. Halaylar çekerek stres atmaya çalıştık. Gazetenin daha önce düzenlediği İstanbul gecesine Divriği'de bulunduğum için katılamadığım, yine mazereti nedeniyle katılamayan Sn. Müslüm Doğan'a ve bana daha iyi yazılar yazalım diye törenle birer takım kalem hediye edildi. Ankara'dan sonra şimdiye kadar gezmeyi gerçekleştiremediğim Ege kıyısın gezmeyi eşimle kararlaştırdık. İzmir'e geldik. Daha önce bu yörelere gelen çok sayıda Divriğili, Sivaslı, Erzincanlı ve Tuncelili dostlarla karşılaştık. Dostların çok yakın ve candan karşılamaları, ikramları, bizi yörenin en güzel yerlerini gezdirmelere bizi ziyadesiyle mutlu etti. İzmir'in civarı tarihi ve turistik yöreleri olan Seferhisar, Foça, Çeşme, Özdere, Kemalpaşa, Kırgızistan'dan gelip yerleşen 49 yıllığına bir çiftlik kurup, kımız üreten at çiftliğini gezdik. Sonra Söke'ye geldik. Divriği'den daha önce gelip yerleşen CEM sitesi kuran hemşehrilerimizle görüştük. Burdan Kuşadası, Davutluk, Güzelçamlı yörelerini gezdik. Daha sonra Didim'e geldik. Gezdiğimiz her yörenin doğal güzelliklerine hayran olduk. Ancak buralarda doğanın dengesini bozan yapılaşmalar bizi üzdü. Doğa güzelliklerini beton yığını haline getirmişler. Eski bir belediyece olarak belediyelerin bunlara nasıl izin verdğine hayret ettim. Belediyelerde görev alan başkan ve yöneticiler buraları kendilerine ve yakınlarına rant sağlama kurumları gibi gördükleri için bu olumsuzluklar meydana geliyor. Belediyeler toplumsal hizmetleri rant sağlamak amacı ile eğer tabiri caiz ise peşkeş çekmişler. Hizmetleri özelleştirmek suretiyle hem istenilen ölçülerde hizmet alamamış, hem de kaynaklar tüketilmiştir. Belediyeler herkese emanet edilecek hizmetlerden değildir. Şehremini'nin anlamı şahsın en emin (güvenilir) kişidir. Onun için teslim ederken çok iyi düşünmek gerekir.

Doğal güzelliklerin adı: ÇOBANDURAĞI

Divriği Çobandurağı (Kürtnarlı) Köyü Derneği Başkanı Cengiz Çalış'la Çobandurağı Köyünü konuştuk. Çobandurağı Köyü Derneği Ankara'da faaliyet gösteriyor.

» **Sayın Cengiz Çalış, Çobandurağı Köyü'nün kuruluş ve genel durumu ile ilgili bilgi verir misiniz?**

Röportaja başlamadan önce bir konuyu belirtmem gerekecek. Düzenlediğimiz gecelerimize, kaybettiğimiz değerli insanlarımızın başsağlığı ve ölüm ilanlarına yer veren, ayrıca yayına başladığı kısa süre içerisinde Divriği'nin sesi olan Divriği Gazetesine sizin şahsınızda teşekkür ederim. Köyümüzün kuruluşuna gelince; bu konuda kesin bir bilgi mümkün olmamakla birlikte, köydeki en eski ailelerin Karaman, Kiğı, Harput, taraflarından gelip bu köyü kurduğu, daha sonra Dersim, Çamşılı, Mursal, İmranlı gibi yerlerden gelenlerle karışıp, kaynaşmış bir köy oldukları bilinmektedir. Özellikle Karaman'dan gelenlerin çok eskiye dayandığı düşünülecek olursa, yaklaşık dört yüz yıllık bir geçmiş olduğu söylenebilir.

» **Çobandurağı tam olarak Divriği'nin ne tarafına düşüyor? Adı da çok ilginç.**

Köyümüz Erzincan sınırına yakın olup, Divriği'nin Gezey, Kesme, Adatepe (Pingen), Duruköy (Arege) köyleri ile Erzincan'ın Altıntaş (Zimara) ve Akkuşak köylerine komşudur. Çaltı, Kırıklar ve Zeynikler adlı üç mezrası bulunmaktadır. Divriği'den geçen Çaltı Çayı tren yolu boyunca köyümüzün altından geçip, Adatepe Köyü arazisinden Fırat (Karasu) Nehrine karışır.

Köyümüz son derece dağlık ve kayalık bir arazi yapısına sahiptir. Üç tarafı yüksek kayalarla çevrilidir. Bu kayalıklarda çok sayıda dağ keçisi yetişir. Aslında bu köyden Divriği'ye kadar olan bu bölgeyi dağ keçisi koruma alanı ya da milli park ilan etmek gerekiyor. Çünkü kaçak avlanma sonucu dağ keçileri giderek azalıyor. Yalnızca köyün bir tarafında ekilebilir araziler bulunmaktadır. Dolayısıyla, köye ulaşım da bu taraftan sağlanmakta, yol köye gidince burada son bulmaktadır. Bu durum araba ile köye ilk kez gidenlerde Türkiye'nin ucuna gelindiği duygusu uyandırır. Ancak Munzur Dağlarını, Eğin Boğazını, Sandık Dağını, Dumanlı Dağlarını, Sarıççek Dağlarını ve Yama Dağlarını karşıdan gören özelliği ile de Türkiye'nin en güzel manzaraya sahip köylerinden biri olduğunu söylemek mümkündür. Çobandurağı adına gelince, birçok köy adı gibi o da sonradan konulmuş bir addır. Türkiye'de bu adla başka bir isim yoktur. Köyün eski adı Kurtlarlı idi. Zamanla bu ad Kürtnarlı olarak da telaffuz edilmiş, ancak köyümüz bir Türkmen köyü olarak kurulduğundan, sonradan bu köye farklı yörelerden

CENGİZ ÇALIŞ ÇOBANDURAĞI (KÜRTNARLI) KÖYÜ DERNEK BAŞKANI

yerleşenler olsa bile köyde Türkçe'den başka dil konuşulmamıştır. Çobandurağı ise, her akşam çobanların sürüyü köye indirirken ucundaki sivri taşın üzerine çıktığı köyün üstündeki tepenin adıdır.

» **Çobandurağı Köyü'nün nüfus yapısı nasıldır? Köyde halen yaşayan var mıdır?**

Köyle ilgili olarak beni en çok yaralayan soru budur. Bizim köyün en önemli özelliklerinden biri, köyün konakları idi. Divriği'de böyle üç katlı konaklar bir Tuğut Köyü'nde bir de bizim köyde vardı. Ne yazık ki, biz bu evleri koruyamadık. Seksenli yıllarda birden bire köyde ortaya çıkan kentlere göç, bir anda köyün boşalmasına neden oldu. En son kalan yedi sekiz ev de topluca Divriği'ye göçünce, doksanlı yılların başında köyde kimse kalmadı. Aslında köyden göç tamamlandığında köyün yolu, elektriği, telefonu da gelmişti. Üç kilometreden su da getirilmiş köyün girişine çeşme yapılmıştı. Ne yazık ki, köye gelen bu hizmetler göçü önlemekte geç kalmıştı. Köyün boşalması, çevresinin dağlık ve mağaraların çok olması nedeniyle dağa çıkmış bazı silahlı grupların bu bölgeye gelmesiyle bir kaç yıl insanları korkudan köyüne -dolayısıyla evlerine- gidemediler, böylece o güzelim konaklar bakımsızlıktan yıkıldı. 2000 yılında köye gittiğimizde, konakların üzerleri çökmüş, duvarları devrilmişti. Oturulacak bir ev kalmamıştı. Bu yıl köye dört yeni ev yaptık. Amacımız köye dönmek isteyenleri teşvik etmek ve köyü yeniden o eski günlerindeki gibi canlandırmaktır. Ancak ne Ankara'daki emeklileri, ne İstanbul'daki işsizleri

özendirebildik. Biz de Bedri Yalçın ile birlikte köyle ilgili bir film çektik. Köyün yıkılmış evlerini filme aldık. Ankara'da bir stüdyoda bizim yörenin en acıklı türkülerinin bu görüntülere montajını yaptık ve bu filmin CD'lerini bütün köylülerimize dağıttık. Köylüler yaşadıkları kentlerde toplanıp bu görüntülerdeki, yıkılmış evlerini, doğup büyüdüğü odaları, özel eşyalarını sakladıkları dolapları, yıllarca inip çıktıkları eski merdivenleri, pencereleri, hatta evlerin kapılarındaki tavukların su çanaklarını görünce ağlayarak bu filmi uzunca bir zaman izlediler. Köyümüzün diğer bir özelliği de, Osmanlı'dan bu yana Divriği'nin en fazla memur yetiştiren bir köyü olmasıdır. Halen bile üniversite profesörleri (Merhum Fahri Halil Örs, Metin Balcı...), emekli askerler, yüksek bürokratlar bulunmaktadır. Cumhuriyet döneminde İstanbul'un iki emniyet müdürü bizim köylüdür. Son yıllarda iş hayatında da başarılı olmuş iş

adamlarımız vardır. Özellikle İstanbul, Ankara, İzmir ve Aydın'da cam sektöründe köylülerimiz söz sahibi olmuşlardır. Uzun yıllar önce köyden çıkıp da köy ile ilişkisi kopmuş çok sayıda aile bulunmaktadır. Türkiye'nin ilk karikatüristi Ramiz Gökçe'nin de bizim köylü olduğu bilinmektedir.

» **Mezralarda yaşayan var mı?**

Her üç mezrada da üçer beşer aile yaşamaktadır. Dolayısıyla son muhtar seçimlerinde de üç aday çıkmış, daha önce muhtarlık yapan yeniden seçilmiştir.

» **Köy derneğinizin faaliyetleri hakkında bilgi verir misiniz?**

Derneğimiz 1995 yılında kuruldu. Yüz otuz üyeye kadar çıkmasına rağmen, halen seksen üyemiz bulunmaktadır. Dernek olarak, köyün her yıl yolunun bakımı, köyün çeşmesinin ve kadastrounun yaptırılması, elektrik trafosunun yenilenmesi gibi köye dönük bazı hizmetlerin yanı sıra Ankara, İstanbul, Bolu ve Divriği'de de zaman zaman yemekli geceler, aşure günleri ve piknikler düzenlenmiştir. Derneğimiz Ankara'da YIBA Çarşısında kendi mülkünde ikamet etmektedir. Son olarak sizin aracılığıyla köyümüz ve mezralarımız Çaltı, Kırıklar ve Zeynikler'den yetişen gençlerimize bir çağrıda bulunmak istiyorum. Derneklerine sahip çıksınlar.

» **Sayın Başkan, verdiğiniz bu bilgilerden dolayı teşekkür ederiz.**

Ben de size teşekkür eder, yayın hayatınızda başarılar dilerim.

BAGDAT Baharat hayata lezzet katan tat...

Bağdat Baharatları Yağbasan Köyündendir.

bagdat pul » biber

Gıftımızın Ziraat Mühendisleri kontrolünde eğitilerek en kaliteli ürünleri yetiştirmesine özen gösteren kuruluşumuz, tarladan ürünleri toplayıp, Kahramanmaraş'tın Türkoğlu ilçesinde kurulu Türkiye'nin ve Ortadoğu'nun en modern tesislerinde mikrobiyolojik ve fiziksel işlemlerden geçtikten sonra atomasyona dayalı steril bir ortamda paketlenerek tüketiciye ulaştırılır.

BAGDAT BAHARATLARI GIDA SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.
Organize Sanayi Bölgesi Orhan Işık Bulvarı No: 12
06935 Sincan/ANKARA • Tel: (0312) 267 01 60 pbx
www.bagdatbaharat.com.tr

Vital

Sölen

www.solen.com.tr